

Stulna liu

Stulna liv

dokumentärt drama i fem akter

av Christian Lanciai (2008)

Personerna (i den ordning de uppträda):

Georg
Flora
Olle
Sheila
Joakim
Hans
John
Tore
Glenn, Sheilas bror
deras far
deras mor
Olles far
två socialassistenter
en läkare

Handlingen äger rum i Göteborg (akt 1, 4 och 5) samt Himalaya (akt 2 och 3) i nutid.

Av de sju huvudpersonerna, som alla är tagna ur verkligheten,
har fem givits fingerade namn medan två är avlidna.

Tillägnas minnet av Tore Hedström.

Copyright © C. Lanciai 2008

Stulna liv

Akt I scen 1. Festen.

Georg Det är Dostojevskijs födelsedag idag.
Flora Vem är Dostojevskij?
Olle En död rysk författare.
Flora Jaså, jag trodde han var någon kompis.
Olle Det kanske han är. Är du närmare bekant med honom, vad det nu är du heter, eftersom du känner honom?
Georg Georg. Nej, jag har bara läst allt av honom.
Olle Det är lätt gjort. Han skrev ju inte så mycket.
Georg Nej, bara några hyllmeter av tjocka romaner. Har du också läst honom? Vad heter du?
Olle Olle. Vi tycks ha något gemensamt.
Georg Hur i all världen hamnade du här?
Olle Jag tänkte just fråga dig detsamma. Det är inte precis någon fest för Dostojevskijfantaster.
Georg Vad sysslar dom med egentligen? Hånglar och knullar? Röker hasch och snusar kokain? Det finns kanske ett särskilt rum för injicering.
Olle Han har en bar i ett bakrum med alla droger och redskap tillgängliga, men bara för sådana som kan hantera dem.
Georg Vad är vår värd för en människa egentligen?
Olle Han känner alla. Han har världens öppnaste sinne. Han har drivit nattklubbar i tiotals år. Det är inget fel på honom.
Georg Nej, det kan det inte vara om han har överlevt och klarat sig.
Olle Kolla den där tjejen där. Vet du vem det är?
Georg Ingen aning.
Olle Hon är ökad inom alla extrema kretsar. Alla älskar henne.
Georg Ja, hon är verkligen vacker.
Olle Men hon släpper ingen inpå sig. Många har försökt, och hon har varit sambo några gånger, men hon lär fortfarande vara jungfru.
Georg Hur är det möjligt?
Olle Hon är den sorten som hellre förbrukar mäns själar än deras kroppar.
Georg Vad heter hon?
Olle Sheila. Hon kommer från Irland men har också nordiskt blod.
Georg Hon ser nästan grekisk eller indisk ut. Hon kanske skulle passa mig. Jag är också jungfru.
Olle Jag också.
Georg Vilket sammanträffande. Menar du astrologiskt eller biologiskt?
Olle Biologiskt.
Georg Jag också.
Olle Varför?
Georg Min äldre bror dog i aids.
Olle Jag beklagar.
Georg Och du?
Olle Jag är katolik. Min familj är katoliker. Jag uppfostrades katolskt till att ta familjelivet på allvar. Det gör man inte i vår tid annars. Därför bara äcklades jag av samtiden och dess lösaktighet. Vart annat gift par skiljer sig om inte fler. Jag ville inte gå i säng med någon som jag inte var gift med. Alltså avstod jag och har kanske bara klarat mig bättre för det.
Georg Du är inte homo?
Olle Varför skulle jag vara det?

Georg Jag bara undrade.

Olle Faktum är att jag har undrat själv ibland. Jag har inte provat det alternativet heller, så jag vet faktiskt inte.

Georg Inte jag heller. Jag är oskuld på båda fronterna.

Olle Och så ser vi denna kvinna på denna fest och blir som fastnaglade av fascination inför hennes utstrålning, och även hon är sexuellt ren.

Georg Ska vi se om vi kan få något ut av henne?

Olle Vi har ingenting att förlora.

Georg Och det skadar inte att pröva. *(De drar sig närmare Sheilas krets.)*

Olle Hej, Sheila. Jag är Olle. Det här är Georg.

Sheila Jag känner er redan. Ni är festens mest lysande undantag.

Georg Hur så?

Sheila Ni varken röker eller knarkar eller dricker eller är promiskuösa. Alla andra är det.

Olle Även du?

Sheila Jag försöker låta bli och har hittills lyckats.

Olle Då har vi något gemensamt.

Sheila Vad gör ni?

Olle Jag vet inte riktigt. Vad gör du, Georg?

Georg Jag försöker överleva och lyckas ganska dåligt.

Sheila Det ser inte så ut. Vad är du?

Georg Klassisk musiker. Det är inte särskilt lönsamt.

Sheila Och du?

Olle Nästan samma sak fast värre. Arbetslös frilansjournalist. Och du?

Sheila Vanlig parasit som lever på att utnyttja folk och systemet. Jag är så opraktisk att jag kan inte ha något jobb.

Olle Det är inte ovanligt bland kvinnor.

Sheila Det är inte ovanligt bland män heller. Var det inte du som var arbetslös?

Olle Jag arbetar desto mer men utan lön.

Sheila Då tycks vi vara fattiga alla tre. Skall vi göra något åt saken?

Georg Vad då?

Sheila Har vi så mycket gemensamt har vi säkert ännu mer gemensamt.

Olle Du menar att vi skulle bilda bolag?

Sheila Inte direkt, men åtminstone se hur vi kunde utnyttja varandra.

Georg Det är ingen dum idé.

Olle Ska vi gå hem till mig? Det här är inget ställe för seriösa diskussioner.

Sheila Nej, sannerligen inte. Var bor du?

Olle I närheten.

Georg Jag också.

Sheila Då går vi. Jag ska bara snygga till mig först. *(går)*

Georg Vad säger du?

Olle Här har vi vår chans.

Georg Vad menar du?

Olle Med henne kan vi ta reda på hur vi fungerar sexuellt, om vi gör det alls eller är homosexuella.

Georg Det låter som ett vådligt experiment.

Olle Jag vet en del om henne. Hon går med på vad som helst.

Georg Jag vet inte riktigt vad du har i kikaren, men jag är med.

Olle Bra. Vi skall bara pröva varandra till maximum och se vad vi går för.

Sheila *(kommer tillbaka)* Är ni klara?

Olle Alltid redo!

Sheila Ja, du ser precis ut som en gammal scout. Jag tror jag föredrar Georg.

Olle Jag tror jag föredrar dig.

Sheila Kom nu. Låt oss slippa det här depraverade stället.
Joakim (värden) Ni ska väl inte gå redan?
Olle Det gör vi väl som vi vill? Varför inte?
Joakim Jag ser att ni blivit raggade. Akta er för henne, så hon inte tar er med ut på dåligheter.
Sheila Det blir de som förför mig i så fall.
Joakim Ha-ha-ha! Här, ett litet varuprov. (*smusslar en liten dos till Olle*)
 Välkommen till min nattklubb.
Georg Vad heter den?
Joakim "Sodom och Gomorra".
Georg Då ses vi i Sodom och Gomorra. (*De tre går.*)
Joakim Jag hoppas Olle kan hantera vad jag gav honom.

Scen 2. Hemma hos Olle.

Olle Jag bor så enkelt som möjligt, men jag kan alltid bjuda på en kopp kaffe.
Sheila Det är kanske just vad som behövs efter Joakims vidriga drinkar.
Olle Är du berusad?
Sheila Jag blir aldrig berusad. Därför dricker jag inte. Det är ingen idé. Men blir jag bjuden på något är jag inte så dum att jag tackar nej.
Olle Joakim brukar spetsa sina drinkar ganska djärvt.
Sheila Jag vet.
Georg Är det därför jag varit så konstig hela kvällen? Ett melankoliskt tungsinne har besjälat mig som drar ner mig till ofrivillig negativism.
Olle Avreagera dig på pianot. Det står där inne.
Georg Får man spela så här sent?
Olle Det beror på vad man spelar. Dunka-dunk undanbedes tjugofyra timmar om dygnet. Levande musik som är njutbar kan aldrig spelas för tidigt eller för sent.
Georg Det skadar inte att pröva. (*går ut. Efter en stund hörs Schuberts F-moll-fantasi.*)
Sheila Han kan ju spela.
Olle Det trodde jag nog. Han har varit kyrkorganist.
Sheila Har han slutat?
Olle Kontroverser. Magsår. Han tvingades sluta. Du vet hur det är i församlingarna. De bara krigar om petitesser.
Sheila Känner du honom förut?
Olle Nej, men jag har fått veta en del om honom. Han har alltid levat på marginalen, precis som jag, men valde det frivilligt för att få vara fri.
Sheila Fri till vad?
Olle Allt. Jag vill pröva allt och veta allt. Därför känner jag Joakim.
Sheila Vad var det för konstigt stuff han smugglade till dig? Har ni affärer ihop?
Olle Nej, men vi har en överenskommelse. Jag är hans frivilliga försökskanin. När han får tag på något nytt som han är osäker på tar jag hand om det och testar det åt honom. Liksom du tål jag vad som helst.
Sheila Vi är ännu unga. En dag går det inte längre, och så ligger vi där som alla andra efter att ha gått in i en vägg.
Olle Det går så länge det går, och så länge det går är det bara att gå på.
Sheila Här kommer Georg.
Olle Nå, funkade det?
Georg Det är inget fel på klangen och mekaniken, men stämningen behöver justeras.

Olle Kan du göra det?
Georg Ja.
Olle Vad kostar det?
Georg Jag är billigast i stan.
Olle Då så. Uppdraget är ditt.
Georg Tack.
Olle Kaffet är klart. Jag håller upp.
Sheila Du satte väl inte det där stuffet i kaffet?
Georg Vad då för stuff?
Sheila Joakim förmedlade till honom en ny drog.
Olle Den är garanterat ofarlig. Joakim utsätter mig aldrig för risker. Han skulle bara våga. Han vill bara veta effekterna och upplevelserna.
Sheila Olle är Joakims frivilliga försökskanin för nya droger.
Georg Satte du det i kaffet?
Olle Har du något emot det?
Georg Ärligt talat kan det kvitta. Blir jag ohanterlig kan jag väl slagga här på golvet.
Sheila Jag också.
Olle Det kallar jag öppna sinnen. Vågar ni? Vi går in på det på samma villkor alla tre.
Georg Kör till.
Sheila Skyll inte på mig om effekterna uteblir.
Olle Låt oss då smaka på kaffet.
(De dricker och smakar ordentligt.)
Sheila Det smakar kaffe.
Georg Det tycker jag också. Gott kaffe.
Olle Franskrostat.
Georg Det har inte ens någon bismak. Har du verkligen satt något i det? Du driver inte med oss?
Olle Hur gjorde jag egentligen? Jag kanske glömde dosera...
Sheila Kaffet är alldeles tillräckligt upphetsande för min del.
Georg Jag är också nöjd. Vad sysslar Joakim med egentligen?
Olle Han tar hand om människor. Det finns så många avsigkomna. Det finns så många som hamnat utanför och ramlat mellan stolarna, som sorterats ut och kommit fel. Jag tror vi alla tre hör till dem. Annars hade vi knappast hamnat där.
Sheila Han har hjälpt många prostituerade på fötter så att de kan fortsätta vara prostituerade.
Georg Vad vet han om droger egentligen?
Olle Han har experimenterat i hela sitt liv men med försiktighet. I möjligaste mån har han undvikit att ta risker.
Sheila Så du får ta dem i stället. Han har tydligen aldrig åkt dit.
Olle Han hinner. Han är ju ung fortfarande.
Sheila Vad var det för en ny drog han gav dig?
Olle Han sade inte namnet. Han bad mig bara testa och rapportera.
Georg Om vi har fått den verkar den tämligen harmlös.
Sheila Jag tror vi har fått den om bakfoten.
Olle Joakim visade ingen bockfot. Hans erbjudanden brukar vara harmlösa.
Georg Kanske effekterna visar sig när vi minst anar det. Så brukar det vara med droger ibland.
Sheila Jag känner fall där en snedtändnings effekter kommit efter sex månader.
Olle Kort sagt, vad som helst kan hända.
Georg Det lär knappast hända om vi väntar oss det. Det brukar vara så.
Sheila Varför tog ni hit mig egentligen? Trodde ni att ni skulle få sex med mig?
Olle Varför inte? Är du villig?

Sheila Ni kan ju försöka, men jag är inte särskilt potent.
Olle Potensen brukar vara hos oss. Damer bara tackar och tar emot.
Sheila Kör hårt då, om ni kan!
Olle Menar du det?
Sheila Varför skulle jag annars säga det?
Georg Båda två?
Sheila En i sänder.
Georg Jag är inte riktigt förberedd ännu.
Olle Inte jag heller. Det brukar gå lättare efter ett glas vin. Får jag bjuda?
Georg Det har jag ingenting emot efter Joakims massiva drinkar.
Olle Hur mycket drack du egentligen?
Georg Så litet som möjligt.
Olle Då är du nykter. *(häller upp åt honom)*
Sheila Jag också. *(sträcker fram sitt glas)*
Olle Är du också fullständigt nykter?
Sheila Om!
Olle Drick då. *(fyller på)*
Georg En god vän till mig, som provat alla droger i världen, hävdade att ändå ingen gick upp mot vanlig hederlig alkohol helst i vanligt vin. Vad säger ni om det?
Olle Det ligger något i det.
Sheila Vin är enbart hälsosamt i naturliga mängder.
Olle Vad menas med naturliga mängder?
Sheila Lagom.
Georg Jag håller med.
Olle Vad är 'lagom'? Kan någon av er förklara det?
Sheila Vad som är passande, måttligt och anständigt, ej för mycket och ej för litet.
Olle Jag kan acceptera det där sista.
Georg Lagom är den gyllene medelvägen.
Olle Och vad är det?
Georg Att dricka utan att bli berusad.
Olle Hur är det då med droger? Kan man ta dem utan att bli berusad? Finns det något 'lagom' där?
Georg Svår fråga. Jag är oerfaren.
Sheila Vad är et för en drog Joakim har gett dig egentligen?
Olle Känner du dig konstig?
Sheila Konstigare och konstigare.
Georg Kan vi hjälpa dig?
Sheila Jag fruktar ett anfall.
Georg Är du epileptiker?
Sheila Värre än så. Ni måste binda fast mig.
Olle Binda fast dig? Hur?
Sheila Fort! Du har ju en säng! *(reser sig och går till sängen)* Bind fast händerna vid sängryggen! Fort! *(kastar sig på rygg på sängen och sträcker ut armarna)*
Georg Det är bäst vi gör som hon säger. Har du något att binda fast henne med?
Olle Bara remmar.
Georg Fram med dem då!
Sheila Fort!
(Olle får fram två remmar och binder fast hennes händer bakom och över hennes huvud.)
Olle Förklara nu för oss vad det här ska betyda. Är du vid dina sinnens fulla bruk?
Sheila Än så länge. Det kan bli nödvändigt för er att också binda fast en munkavel mellan tänderna på mig, så att jag inte biter av mig tungan.
Olle Och du är inte epileptiker?

Sheila Värre än så! Det är därför jag inte duger någonting till socialt! Om jag får ett anfall går ingen säker för mig och allra minst jag själv. Jag kan själv kontrollera mina anfall, därför har jag alltid bott ensam, men tillsammans med andra blir det prekärare.

Olle Vad har vi fått hit för en människa egentligen?

Georg Det är drogen som Joakim gav dig.

Olle Jag tror inte det. Jag borde vara upphetsad inför denna situation men är i stället tvärtom.

Georg Det är drogen.

Sheila Det är möjligt att den utlöst anfallet, men det måste inte vara så. Det kan komma när som helst.

Georg Hon svettas.

Sheila Ja, jag börjar bli mycket varm. Ta av mig kläderna!

Olle Alla?

Sheila Åtminstone upptill.

(De knäpper försiktigt upp hennes blus och öppnar den.)

Georg Hon har ingen bh.

Sheila Än sen då? Det har jag aldrig.

Georg Nu börjar jag känna som du, Olle. I stället för att bli upphetsad blir jag bara lugnare och lugnare. Det måste vara drogen.

Sheila Vilken tur jag har!

Olle Denna situation är osannolik. En naken kvinna fastbunden i sängen i vårt våld, och vi får inte ens erektioner.

Sheila Ha-ha-ha! Bättre och bättre!

Olle Ursäkta mig, en oförsynt fråga, kära mö, men hur blev du sådan? Säg inte att du är född sån. Okontrollerbara anfall av varjehanda slag brukar utlösas av något trauma eller chock.

Sheila Är du psykolog?

Olle Nej, bara intresserad.

Sheila Vad tror ni om mig egentligen? Vilken man som helst skulle i mitt läge genast utnyttja mig, men ni står bara där dumt och tittar på som två får. Ändå är ni inga fårskallar. Ni tror väl ändå inte att jag är jungfru?

Olle Det tror alla.

Sheila Bara för att jag kan hålla vem som helst stången. Jag känner männen. Jag våldtogs redan som minderårig. Därför är jag som jag är. Du har rätt, Olle. Jag är sådan här sedan min första våldtäkt.

Georg (försynt) Får vi inte befria dig?

Sheila Det är inte över ännu. Ge er till tåls. Jag vet när det är över. Ni tycks åtminstone inte behöva munkavla mig – ännu.

Olle Kan du förstå denna fullkomliga kallsinnighet och oberördhet inför denna vackra utsatta kvinna, Georg?

Georg Nej, kan du?

Olle Det måste ändå vara drogen. Normalt skulle jag aldrig reagera så här. Vid mina sinnens fulla bruk hade jag aldrig kunnat bärga mig.

Georg Jag kan inte svara för mig själv. Jag har aldrig befunnit mig i en liknande situation förut.

Olle Inte jag heller.

Sheila Nu är det dags! Ni måste munkavla mig!

Georg Måste vi det?

Sheila Om ni inte vill se mig blödande ur munnen i dagar med sludrande och avbiten tunga som gör omänskligt ont!

Olle Vi har inget val, Georg. Vi måste lyda henne. *(tar en svart halsduk och munkavlar henne så att den skiljer hennes tänder åt)* Är det bra så här? Det är inte för

hårt? (*Sheila nickar ivrigt.*) Då är det bara att följa med vad som skall hända härnäst. Vad tror du hon gör? Vrider huvudet runt ett helt varv som vid en exorcism?

Georg Knappast. Det går nog bara över. (*Sheila nickar ivrigt.*)

Olle När du vill att vi ska befria dig, Sheila, bara ge oss ett tecken. Sparka vilt eller vält sängen eller vad som helst. (*Sheila nickar ivrigt.*) Hon tycks ändå ha någon sorts kontroll över vad som pågår.

Georg Själv har jag aldrig känt en suveränare självkontroll.

Olle Inte jag heller. Hur långt tror du det kan gå? Vi är ju inte upphetsade nog att ens tänka på att göra henne något närmande, men här är hon i fullständig försvarslöshet i vårt våld, och vi skulle lätt kunna döda henne. Frågan är om vi skulle vara lika kallsinniga för det.

Georg Du kan inte mena allvar.

Olle Det är bara ett tankeexperiment. Här ligger hon och vrider sig och kan ingenting göra själv vad vi än gör. Se på detta fulländade ansikte med detta fantastiska långa trollbindande hår som omgiver henne som ett mörkt purpurskimrande vattenfall, se på denna extremt mjuka haka med dessa förföriskt sinnliga läppar, se på denna perfekta figur utan överdrivna kurvor och ändå med ordentliga axlar och fysik, rent kroppsligt är hon fulländad och idealisk, och vi känner ingenting. Känner du någonting?

Georg Nej.

Olle Det är det jag menar. Tankeexperimentet går ut på frågeställningen om vi inte ens skulle kunna känna någonting om vi mördade henne.

Georg Du skämtar. Tänk på konsekvenserna.

Olle Jag är hemma här. Ingen skulle kunna misstänka något. Hon kan inte ens skrika. Det blir lätt att bryta hennes nacke eller strypa henne, och sedan är det bara att stycka upp kroppsdelarna och låta dem försvinna. Är du med? Vore det inte en utmaning att våga experimentet och se om vi skulle komma undan med det?

Georg Du är inte klok.

Olle Nej, jag är alltför klok. Jag är i full kontroll och har aldrig varit klokare. Men du är tydligt inte med. Nåväl, du slipper. Du är absolverad. Då kommer nästa fråga. Om jag då skulle göra det själv och ensam, vad skulle du göra då?

Georg Jag skulle mörda dig och det i fullkomligt kallsinne.

Olle Varför det?

Georg Därför att jag älskar henne.

Olle Det gör jag också. Vad skall vi göra åt det?

Georg Befria henne till att börja med.

Olle Får vi det? Tillåter hon? (*Sheila ruskar på huvudet.*) Nej, hon vill fortsätta litet till.

Georg Jag står inte ut längre. Vi måste befria henne.

Olle Mot hennes vilja? Håller du på att förlora kontrollen och ditt perfekta kallsinne?

Georg Jag älskar henne. Jag kan inte se henne lida.

Olle Hon lider mindre för att hon är bunden och munkavlad. Annars skulle hon kanske bita av sig tungan och riva sig i ansiktet och skära upp sina handleder. Du anar inte vad en sjuk och desperat kvinna är i stånd till.

Georg Nej, det anar jag inte, men jag tror hennes anfall börjar gå över nu. Det verkar som om hon lugnar sig. Hon svettas inte längre.

Olle Du har rätt.

Georg (*till Sheila, smeker hennes kind*) Får vi ta bort munkavlen nu?

Sheila (*nickar. Georg gör det genast.*) Tack, mina herrar. Det värsta är över nu. Ni kan nog befria mina händer också. Var det mycket provande?

Olle Inte alls. (*Georg befriar hennes händer, och hon knäpper ihop sin blus igen.*)

Sheila Hemma har jag alla medel i beredskap för mina anfall, en speciell snodd som jag knyter händerna i bakom ryggen och det perfekta skyddet i munnen för undvikande av tungskador. Jag beklagar att jag utsatte er för ett anfall. Det var aldrig min avsikt.

Olle Självklart. Hörde du vad vi sade?

Sheila Varje ord. Ni skötte er storartat. Inte en skymt av någon sexuell frestelse.

Georg Olle hade andra frestelser i stället.

Sheila Jag hörde nog. Det var bara tankeexperiment. Jag var inte det minsta rädd.

Georg Jag var mycket rädd för din skull.

Olle Nå, nu är den intressanta situationen över. Vad tänker ni om saken? Var det drogens fel?

Sheila Det tror jag inte alls. Mitt anfall var inte alls olikt alla andra.

Olle Men våra reaktioner var olika alla andras.

Sheila Det tror jag inte alls. Jag har det inflytandet på folk. I stället för att hetsa upp dem gör jag tvärtom. Jag är av naturen avväpnande. Det bara är så.

Georg Tack och lov för det.

Olle Så du menar att vi inte alls har verkat drogpåverkade?

Sheila Inte det minsta. Har ni hallucinerat? Har ni raglat? Har ni mått illa? Har ni varit snurriga? Har ni varit upphetsade? Har ni tappat kontrollen? Inte alls. Bara motsatsen.

Olle Kanske Joakim bara utsatte oss för ett puts.

Georg Ett allvarsamt puts i så fall.

Sheila Jag tycker om er båda. Jag har ett förslag.

Olle Jag är alltid öppen för förslag.

Sheila Ni har visat att ni kan handskas med mig. Jag föreslår att vi gör en resa tillsammans. Jag vill bort härifrån. Här finns för många minnen som drar ner mig och för många alltför välbekanta personer som jag helst inte vill se. Hänger ni med?

Georg Vart skulle vi resa?

Sheila Jag har många gamla vänner i Indien som stannat där som jag gärna skulle uppsöka.

Olle Indien är stort som en hel kontinent. Var i Indien?

Sheila I bergen.

Olle Vilka berg?

Sheila Himalaya.

Olle Himalaya är som en hel del världsdel. Var i Himalaya?

Sheila Spelar det någon roll? Hänger ni med eller inte? Jag inbjuder er. Ni får vara mina förkläden och min eskort. Jag kan lova att ni inte får tråkigt.

Olle Vad säger du, Georg?

Georg Det kommer lite plötsligt på. När skulle vi resa?

Sheila Så fort vi fått visum och biljetter. Om en månad högst.

Olle Jag är fri och arbetslös. Vad säger du, Georg?

Georg Jag är orolig för kostnadsfrågan. Jag är inte rik.

Sheila I Indien kan man leva hur billigt som helst, och man lever gott för 75 kronor om dagen. Det finns alltid billiga biljetter någonstans.

Georg Vad rör det sig om för budget?

Sheila Flyg tur och retur omkring 6000. Uppehälle som sagt, alltså ungefär 2500 i månaden.

Olle Är det överkomligt, Georg?

Georg Det är överkomligt.

Olle Då kör vi. Jag är med. Mera vin?

Sheila Det är faktiskt något att skåla på.

Olle Georg?

Georg Gärna.
Olle Alltså. (häller upp vin. Alla tre höjer glasen.) Vad skall vi säga? En för alla och alla för en, som de tre musketörerna?
Georg Topp!
Sheila Välkomna, mina nya bröder!
(De skålar.)

Scen 3. Joakims nattklubb "Sodom och Gomorra"

Joakim Så ni skall resa till Indien. Det förvånar mig inte.
Sheila Varför inte det?
Olle Vad var det för en drog egentligen?
Joakim Tydligt kändes det en hel del.
Olle Alltför mycket. Bara Georg förblev opåverkad.
Georg Inte alls. Om det inte varit för mig hade du kanske dödat Sheila.
Joakim Vad hände?
Olle Förklara först för oss drogens natur, så att vi kanske själva kan förstå vad som hände.
Joakim Jag brukar inte ta risker, och det gjorde jag inte den här gången heller, det försäkrar jag dig, Olle. Drogen var fullkomligt ofarlig, men den har en märkvärdig egenskap, om mina upplysningar är sanna. Har ni läst Karin Boyes "Kalloccain"?
Olle Säg inte att din drog var en sorts kalloccain.
Joakim Jag är rädd för det, i synnerhet om ni gick i effekt av den. Enligt mina upplysningar skulle denna drog ha den egenskapen att den hittar en personlighets innersta kärna och upphaussar den starkt, så att man kraftigt kan skena iväg med vad man egentligen är innerst inne. Vad hände?
Olle Sheila fick ett kvasiepileptiskt anfall, jag blev så iskall att jag hade kunnat mörda utan en rörelse, medan Georg bara ville motarbeta dessa effekter på Sheila och mig.
Georg Nej, jag blev blödig och kär och sentimental och godare än jag brukar vara.
Joakim Vem fick idén att ni skulle fara till Indien?
Olle Sheila.
Joakim Ja, hon behöver komma bort från sina påhoppare här. Tydligt har hon fått förtroende för er. Tag väl hand om henne och vakta henne, skydda henne och bevara henne. Men jag ville be er om en annan sak också, om ni åker dit.
Olle Vi åker dit.
Joakim Jag har många vänner där borta som tagit sin tillflykt dit för att komma bort från sina dilemman här. En del har jag själv hjälpt till att försvinna dit.
Olle Kriminella? Narkomaner? Hippies?
Joakim Nej, mestadels offer för samhället, personer som utan skuld råkat illa ut i det, blivit ihjälskonstaxerade, oskyldigt åtalade, utsatta för terror, förtryck eller trauman, eller gått ner sig i missbrukarträsket men som offer utan att bli kriminella.
Sheila Är det många du vill at vi skall söka upp?
Joakim Så många som möjligt. Jag skall ge er de adresser jag har. Det är mest uppe i Himalaya, i Himachal eller Uttaranchal eller Nepal, men var inte oroliga: det är lätta ställen att uppsöka. Några bor till och med i kloster.
Sheila Då blir vår resa snarare social än ens sorts verklighetsflykt.
Joakim Jag hoppas det.
Georg Jag vet att du använder din nattklubb och ditt moraliskt tvivelaktiga leverne och rykte som täckmantel för en humanitär verksamhet. Du hjälper

missbrukare och sätter dem på kurs igen. Folk som farit illa av samhället hjälper du att komma till rätta utomlands. Är det sådana du vill att vi ska hälsa på?

Joakim Mestadels. Men ni får träffa alla möjliga. Jag känner ansvar för dem.

Georg Då ska vi dela ditt ansvar.

Olle Det blir en intressant studieresa.

Sheila Kanske rentav en mission. Var ska vi börja?

Joakim Nej, det blir snarare en sorts undersökning. Jag vill veta vad det har blivit av dem och hur de har klarat sig. Därför hoppas jag ni kommer tillbaka.

Olle Vi har returbiljetter. De ingick i priset.

Joakim Det gläder mig. Då önskar jag er bara lycklig resa. (*skakar hand med dem alla tre och återgår till jobbet.*)

Olle Det kan bli vad som helst.

Georg Säkert lär vi oss något på kuppen.

Sheila Frågan är om vi är samma människor när vi kommer tillbaka.

Akt II scen 1.

Hans Jaså, den gode Joakim har skickat hit er. Ja, han hjälpte mig på traven. Jag var helt desperat och visste inte vad jag skulle ta mig till varför jag vände mig till honom och bad honom hjälpa mig med vilken fullkomligt bedövande eller berusande drog som helst. Han skickade mig till Indien, vilket löste halva mitt problem. Den andra halvan, som är kvar, är att jag älskar henne fortfarande.

Sheila Vem var hon?

Hans Den mest bedövande och förtrollande skönhet man kan tänka sig, ungefär som du, men mera exotisk, skarpare och mera utmejslade drag och längre mera mörkblont hår. Alla var som galna i henne, men jag var den lyckliga som trodde mig ha vunnit henne.

Vi var tillsammans hela sommaren, och vilken sommar det var! Vi levde bara för varandra, men hon hade någon hemlighet, hon hade nästan blivit gift en gång men själv hoppat av i sista minuten, för hennes blivande man hade varit för galen i henne och visat tecken på en obehärskad infernalisk svartsjuka. Sedan dess hade hon aldrig haft någon man men många vänner. Varken sex eller droger kom vid henne, hon var garanterat jungfru fortfarande, och jag respekterade henne i min uppvaktning och gick aldrig för nära och ville aldrig riskera att såra hennes känslor eller kränka henne. Jag var kanske för öm och försiktig, men jag hade mitt klara mål i sikte och trodde att hon kunde slutligen vara den rätta för mig. Jag hade haft många missar och nederlag, den ena efter den andra hade visat sig opålitlig eller självsvåldig intill mansslukeri och förbrukningstendenser, men Laura var annorlunda. Hon var väluppfostrad och ytterst välutbildad och höll alla män stänggen genom en fulländad formalism till vänlig artighet. Hon var aldrig nedlåtande eller nonchalant och aldrig stygg men höll alltid en otillryggelig distans.

Jag skrev dikter till henne för att få henne att förstå djupet av min kärlek. Det blev en vacker samling, som jag renskrev och fick utpräntad och överlämnade till henne. Hon gav aldrig någonsin ett tecken på att hon någonsin läst en enda av dem, fastän jag uttryckligen lät henne veta att jag lagt ner hela min själ i dem. Jag vet inte ens om hon har dem kvar.

Likväl var hon vänlig mot mig och tycktes uppmuntra mig, medan jag i det längsta drog mig för att inkräkta på hennes integritet. Hon kunde vara mycket bitsk och elak och grym mot sin mor, som jag kände mycket väl, men hon var det aldrig mot mig. Det tolkade jag som en uppmuntran och som ett bekräftande av att fältet var fritt.

När min födelsedag kom hade vi varit ihop i 108 dagar. Jag hade räknat dem från den dag då jag på allvar blivit förälskad i henne. Ack, ve var och en som blir förälskad! Det är den största olycka som kan drabba en, ty det drabbar hela ens liv till oreparerbar skada. Förälskelsen är som ett narcoticum som det sedan är omöjligt att leva utan – en enda dos, och man är hjälplöst fast för livet. Man måste bara älska och förbli förälskad. Det finns inget botemedel utom kanske döden, men det vet jag inget om, för jag har inte provat den ännu. Jag tvivlar på att ens den hjälper. Man blir förvirrad, man kan inte tänka på någon annan, har man glömt att tänka på henne en hel dag kan man aldrig förlåta sig denna försummelse, och jag trodde uppriktigt att vi praktiskt taget var förlovade. I den vissheten laddade jag upp för ett frieri.

Min födelsedag det året var en söndag, och när jag besökte henne den morgonen, som nästan alla andra morgnar, var jag laddad med ett frieri i bagaget. När jag kom till hennes stuga fann jag henne i sin säng tillsammans med en annan.

Efteråt försvarade hon sig med att han åtminstone hade varit lika gammal som hon, vilket var hennes enda men yttersta förolämpning mot mig någonsin, då jag var betydligt äldre men dock desto mognare och för det inte alls gammal. Fysiskt var jag felfri och i strålande kondition, medan den stackare hon hoppat i säng med till och med redan hade en fru som nedkommit med hans missfall, en thailändska förresten.

Hela min kärlek och förälskelse dog ögonblickligen men bara konkret. I själen levde den kvar och blev där till mitt livs största plåga, ty oavbrutet måste jag fråga mig vad jag hade gjort för fel, vad jag kunde ha gjort för att utlösa hennes drastiska trolöshet, jag försökte i det oändliga finna någon skuld hos mig själv, och det gör jag fortfarande. Jag kunde inte sova, och hon bara fortsatte vara formell som förut som om ingenting hänt utan att ägna den skada hon vållat i mitt hjärta en tanke. Hon klagade på att ingen hade empati med henne, men om någon empati var obefintlig var det hennes. Hon kunde förstå folk och deras känslor och öden men aldrig gå in i dem. Hon spelade ofelbar och okränkbar och gjorde det bra, medan jag rasade för mig själv i ett helvete värre än något konkret.

Georg Vad sade Joakim?

Hans Han ställde diagnos. Han sade: "Du har fått ditt liv stulet av henne. Du måste hitta och skapa ett nytt. Så länge du bara tänker på henne är det omöjligt. Du måste komma bort någonstans där du kan vara säker på att inte möta henne mera och där ingenting påminner dig om henne. Res till Indien. Jag har goda vänner där. De har en liten koloni och är trevliga kultiverade människor precis som du som råkat illa ut oförtjänligen och som du säkert kommer att finna mycket gemensamt med. Inga droger hjälper, ingen verklighetsflykt. Du måste bara byta värld fullkomligt." Jag lydde hans råd och fann att det hjälpte. Sedan dess har jag stannat här. Jag fruktar bara en sak i livet: att få möta henne igen.

Sheila Jag vet vem hon är. En ökad manslukerska. Många har fått sina själar uppätta av henne. Hon tar sig an en man och uppmuntrar honom så länge hon får något ut av honom. När hon inte längre kan utnyttja honom blir hon kall som en fisk och hal som en ål, och ingenting kan ge honom något grepp om henne längre. Hon är den värsta sortens feminist: män är bara till för att utnyttjas.

Hans Hur kan då någon sådan människa bli så vacker som hon var? Hon var skapt till att tjusa och förtrolla. Varför missbrukar hon då denna medfödda gåva till bara cynisk förbrukning?

Sheila Vi kvinnor är tyvärr alla sådana mer eller mindre. Du råkade ut för en av de värsta. Ja, hon är verkligen mycket begåvad och har gjort karriär som konstnärinna, men hon förlorade sin mänsklighet på ett tidigt stadium, kanske redan när hon övergav sin blivande brudgum. Sedan dess har hon alltid bara upprepat den manövern. Hon vill inte bli beroende av någon man lekamligt, men hon vill insupa deras själar för att samla på dem.

Hans Ja, det var min själ hon tog, ingenting annat, men den behåller hon. Jag förlorade den åt henne för alltid.

Georg Du har livet kvar. Din själ är evig och ej förbrukningsbar, ty ju mer man ger av den, desto mera har man kvar. Så fungerar den riktiga kärleken.

Hans Det låter bra, men det gör ändå lika ont fortfarande. Ni är faktiskt de första jag kunnat berätta detta för efter Joakim, som jag fick att svära tystnadsplikt. Man kan egentligen inte prata om sådana här saker. Man river bara upp såren då, och man har redan förblött tillräckligt.

Olle Vad kan vi göra för dig, Hans? Skall vi ta en gruvlig hämnd på henne när vi kommer tillbaka i ditt namn och avslöja henne och berätta vad hon gjort? Du har väl aldrig avslöjat för henne att det råkade vara din födelsedag?

Hans Jag kom alltid ihåg hennes födelsedag. Hon struntade alltid i min. Hon var sådan. Hon struntade egentligen i alla och till och med i sin mor då bara hon själv var viktig för henne i hela världen. Först när hennes mor plötsligt dog fattade hon att hon blivit av med sin bästa vän, som hon så länge hon levde mest bara var stygg mot.

Sheila Har du aldrig haft en flicka mer efter det?

Hans Vad tror du? Hon bekräftade min redan bittra erfarenhet att man i vår tid med dagens universella lösaktighet aldrig kan lita på någon när det gäller nära relationer och trohet. Chanserna är femtio procent att den ena parten bedrar den andra men hundra procent att någon av dem gör det förr eller senare. Jag kunde inte ta henne på mitt ansvar under sådana villkor, och det var hon som kom fram med dem. Jag har varit henne trogen till denna dag.

Sheila Stackars Hans.

Hans Nej, stackars Laura. Hon vet inte vilken vacker kärlek det kunde ha blivit och som hon har gått miste om.

Akt III scen 1.

John Så ni har en hälsning från Joakim? Ja, jag kommer ihåg honom. En märkvärdig blandning av underjordisk filantrop och kriminell aristokrat med hög social status och omöjlig att komma åt för några myndigheter – han var alldeles för klurig. Jag hade med honom att göra då jag kände till var fristad här i Indien var fredlösa och utstötta kunde vara i fred för envist pedantiska myndigheter som kommit fel från början. Det kanske är att myndigheters misstag väldigt sällan blir korrigerade. De kan köra över folk och ruinera deras liv utan att blinka med den ringaste eftertanke och vara säkra på att komma undan med det, då alla överklaganden rensas bort i alla högre instanser – alla myndigheter skyller på att de inte har tid med att ta överklaganden från skyldiga på allvar. Man blir skrotad helt enkelt, och här i Indien är jag bekant med en hel del kollektiv för mänsklig skrotåtervinning. Det tragiska är, att fastän de ibland lyckas rehabilitera sig här vill de aldrig mera fara hem. De är brända för livet av den automatiska grottekvarnens insisterande på att aldrig lämna hårklyverier okluvna och petitesser oåtgärdade genom massiv tillintetgörelse av förövaren även fast det hela var ett misstag.

Ni säger att Hans har fått sitt liv stulet ifrån sig genom olycklig kärlek. Han är lyckligt lottad. Han har åtminstone sin kärlek kvar hur värdelöst han än anser sitt liv vara. Alla som Joakim rekommenderar hit har fått sina liv stulna och på betydligt värre sätt. Alla tibetaner i Indien har fått sina liv stulna, ty de är flyktingar från sitt hemland som med våld tagits ifrån dem, och de har flytt från kanske världens omänskligaste förtryck som bara kan jämföras med Hitlers och Stalins, ty Mao fortsatte var dessa slutade, och Mao är ännu idag en ofelbar politisk välgörare för hela sitt kinesiska folk, som han reducerade med hundra miljoner eller som han själv sade, bara tio procent. Bland dessa tio procent ingick tyvärr också tjugo procent av

hela det betydligt mindre tibetanska folket, jämförbart med alla norrmän eller danskar eller finländare. Vissa idioter där hemma har envist framhållit Kinas välgörande verkan på Tibet med sjukhus, vägar, broar och till och med tåg, vilka välsignelser dock bara är till för att kineserna skall kunna blomstra i Tibet. De tål ju inte klimatet och höjden på samma sätt som tibetanerna, som i motsats till kineserna är hemma där och har anpassat sig efter dess extrema förhållanden genom hundra generationer. Kineser kommer dit, kan inte andas och kräver sjukhus som betalas genom skatter från de fattiga tibetanerna, ty det är ju i deras land sjukhusen byggs.

Dessa idioter som Tore Zetterholm och Jan Myrdal vet ingenting och är hjälplöst fast i den etablerade grottekvarnens ofelbara systematik, att regerande myndigheter ej kan ifrågasättas, dessa ockuperande myndigheter som i Tibet och Kina gjorde allting fel från början och sedan krampaktigt försökte släta över felen med att oupphörligt förvärra dem. Först erövrade de Tibet med våld, sedan slätade de över detta med att tvinga tibetanerna att skriva under ett fredligt samarbetsprogram i sjutton punkter, vilken överenskommelse snart bröts av kineserna själva i alla de sjutton punkterna, sedan befallde tibetanerna att odla vete i stället för korn för att kineserna i Tibet skulle få bättre bröd, men tyvärr klarar sig inte vete i Tibet, så det blev hungersnöd i stället, och så försöker de skrämman Dalai Lama till att komma till Peking för att förbättra samarbetet, varpå de skrämmer honom i exil med några militära skrämnskott till granater, varpå de får en tibetansk exilregering utomlands, som berättar för världen vad Kina gjort i Tibet på halsen i stället. Och sedan... jag varnar er, litanian är oändlig.

Olle Men underhållande.

John Sedan fick ordförande Mao för sig att alla oppositionella röster i landet skulle få höras, varför kritik mot partiet uppmuntrades, varpå alla kloka och intellektuella röster höjdes, däribland Panchen Lamas, den andra i hierarkin efter Dalai Lama, varpå partiet samlade ihop alla de kritiska rösternas ägare och avrättade dem. Panchen Lama bortfördes och hölls i hemlig fångenskap någonstans i tjugofyra år under, som det visade sig senare, ständigt förnedrande omständigheter. Bland annat tvingades han som celibatär munk att gifta sig. Många munkar som inte mördades tvingades till detta i stället eller rentav först innan de mördades. Antalet heliga celibatära munkar och nunnor som mördades lär uppgå till 450,000, alltså lika många som Napoleons *Grande Armée* som gick under i Rysslands vinter 1812. Skillnaden var att denna betydande del av den tibetanska befolkningen inte var soldater utan celibatära klostermunkar och nunnor som inte begärde mer av livet än att få vara konstruktiva filosofer i fred. De flesta klostren bombades för resten av kinesiska flygplan, somliga för att tibetanska flyktingar tagit sin tillflykt i dem. Naturligtvis var dessa flygplansbombningar av framstående uråldriga kloster som Ganden och Tsurphu och Lithang fullständigt oprovocerade. De var muséer, skolor, universitet, arkiv, helgedomar, tempel och vackra byggnader och inga fientliga fästningar. Men Mao hade nu sett till att hela det kinesiska folket skulle vara så okunnigt att de inte skulle kunna fatta detta. Och sedan – orkar ni?

Georg Fortsätt!

John Sedan fick ordförande Mao ytterligare briljanta idéer, som att varje hem skulle bli sitt eget järnbruk, varpå allt järn fördärvades när ingen lyckades göra det till stål, och att alla sparvar i hela Kina skulle utrotas för att de åt upp säden, varpå flugor och insekter åt upp kineserna i stället. Den store ledarens upplysta jordbrukspolitik blev ett sådant fiasko att 43 miljoner dog i onödan av hungersnöd. Men den briljantaste av alla hans idéer var kulturrevolutionen, som gick ut på att all kultur skulle förstöras, för att bereda plats åt den nya, Maos egen, varpå all kultur faktiskt förstördes, i stort sett hela buddhismen, alla tempel och kloster och bibliotek, statyer och palats, alla traditioner och konster och gamla seder och bruk, hela teaterkulturen, all musik förbjöds medan endast åtta Maomarscher blev tillåtna, och i

Tibet lyckades man bränna 60 procent av alla handskrifter som bevarats genom historien – en bråkdel räddades till Dharamsala. Och all denna kulturförstörelse – det var ingen revolution, bara blind hänsynslös förstörelse, släpptes lös över det mångtusenåriga riket med brutalaste lössläpptaste våld. Allt fick lov att förstöras. Den som försökte rädda något var kontrarevolutionär och drogs inför lynchningsdomstolar såsom kriminell. All rättvisa i Kina ersattes med lynchningsdomstolar, där den anklagade, hur oskyldig han än var, kunde skatta sig lycklig om han kom ut från domstolen med livet i behåll.

Och sådant försvarades envist och heroiskt av idioter som Tore Zetterholm och Jan Myrdal, som lika litet vägrade släppa på sin beundran för den store Mao som den store Sven Hedin vägrade göra det för den store Adolf Hitler ens efter att denne med buller och brak bragt hela Tyskland i en Wagnermässig självmordsförintelse till sin kulturella och etniska undergång. Mao dyrkas fortfarande i hela Kina officiellt och politiskt som den ofelbaraste av alla, vilket kanske även Hitler gjort efter sin död om han inte fått hela världen emot sig och mot hela Tyskland. Tyvärr var det aldrig någon som sade nej till Mao utom Chang Kai Shek, som hånades i sin exil på Taiwan och övergavs av alla etablerade makter som genom Nixons lysande initiativ till att börja behandla Kina som rumsrent (alltså dess diktatoriska regim) ville vara med och börja tjäna pengar på Kina för att odla sin girighet.

Som sagt var, detta var något om alla de stulna liv som Kina har på sitt samvete. Det är inte bara alla tibetaners och uighurers (i Öst-Turkestan) och alla mongolers i Inre Mongoliet och alla manchurierna bland andra minoriteterna, utan det är alla kineser som blivit lidande genom Maos och hans diktators och partis politik, som ännu behärskar landet i oinskränkt ofelbarhet, och de är kanske uppåt miljarden. De som tjänat på diktaturstatens politik blir färre och färre och var från början bara en liten översittarklass.

Har ni fått nog? Fattar ni tendensen?

Georg Vilken tendens?

John Det är inte de som fått sina liv stulna som det är fel på. De är i stället lyckligt lottade, medan de olyckliga är alla roffarna i de etablerade samhällsordningarna i vilket land de än sitter, vare sig det är i det universellt kriminella Kina, i Nixons och George Walker Bushs Amerika, det fallna Sovjetunionen som nu tycks återupplivas under förklädnad genom journalistmördaren Putin, det pedantiskt myndighetsstyrda Sverige där var och en som sticker ut obönhörligt slås ner, utsorteras och tillintetgörs socialt, den islamska världen där de religiösa ledarna tvingar alla in under vidskepelsens slaveri och förslavar kvinnorna till instängd boskap, för att de inte fattar att vad kvinnor behöver för att bli de bästa tänkbara partners åt män är kunskap och utbildning, varmed de definitivt gör islam till världens största bakåtsträveri vars allmänna fördöming av menigheten är fullt jämförbar med västvärldens skrällande dunkande skvalmusikshjärntvätt genom alla media, som effektivt omintetgör all möjlighet till koncentration och fokusering; och alla som över huvud taget deltar i någon makt som ägnar sig åt massmanipulation. Dessa är alla besatta svin som störtar utför branten utan att ens vara medvetna om det, för att tala med evangelisten Markus, medan just de som hamnat utanför, som fått sina liv stulna av politisk förföljelse, myndighetsmissbruk, sekter eller någon form av tvångsunderkastelse, är undantagen som kommer att klara sig och kunna föra mänskligheten vidare när merparten väl gått under genom egen förskyllan.

Så alla dessa tibetaner i exilen är lyckligt lottade, alla dessa flyktingar från samhället är det också med alla dessa hippies och levnadskonstnärer, fria artister och socialfall, freaks och eremiter, medan de beklagansvärda är alla de som ligger bakom deras situation, den kinesiska terrorregimen sedan 60 år, den burmesiska militärjuntans paranoida besatthet av att få behålla sitt lönsamma drogmonopol, den

amerikanska oljemaffian bakom Bush och hans hejdukar och alla som följer ett sådant dödsdömt samhälle ner i skiten av sin egen miljöförstöring som de tror sig tjäna pengar på med att accelerera, alla dessa av fåfänga och självgodhet, girighet och egoism förvridna etablissemang av enkelriktad fixering vid sina egna självbedrägerier är de som i verkligheten blivit av med sina liv. De är bestulna på sina liv av sin egen ofelbara dåraktighet, och de har inte ens själva insett, och vägrar göra det, hur bestulna på sina liv av sig själva de har blivit.

Nå, berätta nu, hur har ni blivit bestulna på era liv? Om ni alls är medvetna om att ni är det så betyder det att ni fortfarande ändå har lyckats bevara er själva. Ni har inte gått under som själar, och har man kvar sin själ så har man allting kvar.

Georg Inför dina perspektiv försvinner våra alldeles. Jag har helt enkelt ständigt blivit bestulen på mitt liv vad jag än ägnat mig åt. Min familj engagerade sig i en oemotståndlig världsförbättrarsekt, som lovade allt gott men tog alla våra pengar, varpå min rika familj reducerades till fattigdom och särskilt jag, när jag tog totalt avstånd från sekten vid arton års ålder när det stod klart för mig att mitt liv blivit stulet. Formellt kunde man få pengar tillbaka från sekten om man inte var nöjd, men jag fick det aldrig fast jag försökte. Dess byråkrati satte stopp med hotelser och avskräckningsmetoder, men, som du säger, jag räddade åtminstone mitt liv och själ från sekten, men det var mera musiken som räddade mig. Det var den enda ursäkt de godtog för mitt avståndstagande, att jag måste ägna mig åt musik. Så musiken stal mitt liv men räddade min själ. Som musiker blev jag ideligen bestulen på mitt liv, tvingad i livegenskap och förtryck i kyrkans slaveri som underbetald heltidsorganist och bestulen på alla mina bästa elever av musikhögskolorna medan alla mina sämsta elever blev kvar och bestal mig på min tid och min musikenergi. Till slut fanns det just ingenting av mig kvar utom musiken.

John Du är lyckligt lottad. Och du, Olle?

Olle Jag är rädd att Georg och jag är kolleger. När jag fått något publicerat har jag alltid fått fan för det, och allt det bästa jag skrivit har alltid vägrats publicering, för att förlagen och tidningarna är rädda för alltför personliga skrivelser. Man ska skriva slätstruket och okontroversiellt, gärna svårt och obegripligt, och man måste stoppa in mycket sex och våld. Annars säljer det inte, enligt Henning Mankell. En annan författare menade, att det att bli publicerad innebär automatiskt att man måste bli åtalad, om inte rättsligt så åtminstone ställd mot väggen, då folk älskar att ta vad man skriver personligt och missförstår det gärna så maximalt som möjligt, vilket man sedan får fan för för resten av livet. Som Fritiof Nilsson Piraten sade: Man kan inte ens skriva om en synål utan att det finns någon enögd djävel som känner sig förolämpad. Den svenska publiken tycks leva bara för att få "skjuta på pianisten" som vår vän Georg här, och det är värre när det gäller litteratur än musik, ty ord svider mera än musik och kan vara mycket ondare. Musiken talar mycket till det undermedvetna och dess känslor, medan ordet alltid är ytterst medvetet.

Så även om ordet inte har stulit mitt liv så har publiken det med att alltid trampa på det och förlagen och tidningarna med att aldrig ge mig någon lön för vad jag skriver av bestående värde, medan de gärna köper vad jag prostituerar för syns skull. Ju mindre sagt om den saken, desto bättre.

Sheila Olle och Georg vet redan alltför väl hur mitt liv blev stulet. De fick se konsekvenserna och var hövliga nog att klara provet utan att göra det värre. Jag föredrar att inte säga någonting därom alls.

John Ingen tvingar dig.

Olle Och du själv, John? Hur har ditt liv blivit bestulet, du som verkar ge det till alla som blivit bestulna.

John Jag är kanske den mest livsbestulna av alla. Jag blev det redan i barndomen, när bristen på ansvariga målsmän överantvordade mig i religionens vård, en religion som av nödvändighet direkt gjorde mig till livegen i politikens

tjänst, och då är det inte vilken politik som helst utan den förorättade, den underjordiska och subversiva oppositionens politik, som alltid är livsnödvändig i varje form av diktaturstat. Man kan säga att hela mitt liv gått åt till den nödvändiga undermineringen av diktaturer. Jag lär förbli i den slavtjänsten åtminstone tills inga diktaturer finns kvar i världen.

Olle Så du är alltså hemlig agent?

John Nej, jag är professionell teolog.

Sheila I vilket samfund?

John Den ortodoxa kyrkan. Det betyder alla kyrkor öster om Rom. Min utbildning är rysk och grekisk.

Georg Så du är inte buddhist?

John Buddhismen är en filosofi, inte en religion. Jo, man kan kalla mig en kristen teolog som också ivrigt omfattar den buddhistiska filosofin. Jag älskar för övrigt all filosofi.

Olle Kan vi komma längre i denna debatt om stulna liv? Nu vet vi alla fyra var vi står och hur orättvist vi blivit bestulna på våra liv medan vi filosofiskt beklagar rövarena, som är denna världens gång. Vem var det som Joakim bad oss att uppsöka?

Georg John berättade mycket intressant om tibetanernas stulna land och liv. Finns det fler hela folk som blivit bestulna på både land och liv?

John Naturligtvis, hur många som helst. Se på Sikkim, det lilla landet mellan Bhutan och Nepal, som 1974 stals av Indien med den ursäkten att det annars hade blivit stulet av Kina. Se på Kashmir, där kashmirerna visserligen bor kvar, men deras land stals och klövs av Pakistan, Indien och Kina. Deras sista maharadja försökte rädda det just genom att ge det helt och hållet till Indien, vilket Pakistan inte kunde acceptera, så de stal en tredjedel av landet, och Kina passade på att kapa åt sig en annan bit. Kashmir är därför mera ett stympat land än ett stulet land. Öst-Turkestan, ett turkiskt land, har liksom Tibet helt och hållet stulits av Kina med Stalins benägna tillåtelse, som också försökt bestjäla uighurerna, dess turkiska folk, på deras religion islam, fastän det var en mycket tolerant och liberal form av islam. Som tack riskerar hela det uighuriska folket att övergå till att bli militanta terrorister, och en del har redan börjat ej helt utan rätt. Ett annat helt och hållet stulet land som dessutom styckats är Kurdistan, som visserligen aldrig var ett riktigt land, men turkarna gjorde sitt bästa för att bestjäla kurderna på deras eget språk, som de förbjöds att uttrycka i skrift. Under första världskriget bestäl för resten turkarna med kurdernas benägna hjälp armenierna på både deras land och liv, då det var den första systematiska folkutrotningen, även om regeringen gav den ett annat namn: tvångsförflyttning. Dennas praktiska konsekvenser blev den armeniska folkförintelsen i Turkiet.

Det var bara några av de aktuella. Vilket beskedligt folk, och vilken beskedliga person har inte bestulits på liv och rätt av skurkars kortsynthet, girighet och tanklöshet? Förlorarna är alltid de som vinner moraliskt i längden, vilket är deras enda tröst. Vinnarna drar alltid det kortaste strået i längden, fördöms av historien, förbannas och får sina minnen skändade, men det struntar de i i sin egoistiska kortsynthet och onödigt blinda tanklöshet och fortsätter att köra över de oskyldiga, bestjäla dem och roffa åt sig till sitt eget fördärv och till allmän förstörelse av kultur och mänskliga värden. De struntar i det, för de är okunniga om vad det är, vill inte lära sig och vet inte vad de gör. Kan de förlåtas? Nej, aldrig.

Georg Tack för den stickrepliken. Då måste jag komma tillbaka med mitt förhållande till förlåtelsen. Jag kan förlåta allt, hur mitt liv och dess ekonomiska förutsättningar blev bestulna, hur mitt musikaliska pund bestals av medelmåttigheten och musikaliskt slaveri och tyranni, allt som blev stulet av mig av mitt liv kan jag förlåta, men en sak kan jag aldrig förlåta, och det är hur nittonhundratalsmusiker stulit öronen från den äkta och rena musiken, alltså den klassiska musiken, hur denna bestulits på sin publik för att denna i stället skulle bli

utsatt för hjärntvätt och tvångsmatning genom artificiell destruktiv så kallad atonal omusik och den vulgära skvalmusikerna genom främst aggressivt dunkande pop och rock som hänsynslöst propageras genom media och burkåtergivning i radio, TV och så gott som alla restauranger och utskänkingsställen bara för att djävlans med den kunnige som råkar vara musikalisk. Jag kan förlåta allt utom omusikens våldtäkt på Musiken, som därför, liksom Sheila med sin kärlek, tystnat.

John Vad är det med Sheila?

Olle Se nu bara till, Sheila, att du inte får ett nytt anfall.

Sheila Ingen risk. När det kommer känner jag det nog, precis som en vanlig människa känner när han blir skitnödig och som en mor känner när hon ska till att förlossa. Vissheten går inte att ta fel på.

John Din metafor är minst sagt oortodox.

Sheila Ursäkta. Jag ville bara försäkra er om att det är ingen fara.

John Vad är det för en sorts anfall? Epilepsi?

Georg Något liknande.

Sheila Jag våldtogs som barn och har aldrig sluppit anfällen sedan dess.

John Jag förstår. Desto mera är ditt liv fullt av kärlek.

Sheila Kan du se det?

John Jag tycker mig känna det.

Sheila Du känner kvinnorna. Du måste ha älskat mycket själv.

John Jag säger som ni alla tre om era bestulna liv: ju mindre sagt om den saken, desto bättre. Min första olyckliga kärlek var min största och olyckligaste, min egen mor, som var ensamstående och gav mig en alkoholiserad livstjuv till styvfar. Bådas våra liv blev stulna, men hon gav sitt frivilligt till tjuven och mitt också utan att ha rätt därtill. Som gottgörelse gav hon på nytt mitt liv bort till kyrkan, som stal det på allvar. Hur länge stannar ni i Indien?

Georg Vårt visum varar bara i sex månader.

John Jag kunde ge er en hel del intressanta kontakter.

Olle Det var Joakim som skickade hit oss. Vi borde först ta kontakt med hans kontakter.

John Idel tvivelaktiga personer, förfallna socialfall, narkomaner och missanpassade. Men jag ska inte hindra er. Om ni är intresserade av extrema originalfall kanske jag kan presentera er för ett unikt särfallsproblem.

Olle Vad består det av?

John Jag är rädd att det är obeskrivligt. Ni får se.

Olle Får man först intervjua dig lite närmare, John. Hur hamnade du här?

John Av helt naturliga orsaker. Som teolog var jag intresserad av Jesus. Märkliga saker fick jag höra om en överlevd Jesus verksamhet och grav i Kashmir, så jag reste dit och blev intresserad av att forska vidare, så det blev till att återkomma då och då. Ett kontaktnät byggdes upp, och efter järnridåns fall i Östeuropa blev jag intresserad av tibetanernas och uighurernas situation under kinesisk kommunistisk ockupation. Jag fann deras situation så hjälpbehövande att jag stannade här. Jag har varit här nu i snart sjutton år och har permanent uppehållstillstånd. Många västerlänningar har det. Något mer du vill veta?

Olle Hur kommer det sig att din svenska är så god efter sexton permanenta år i Indien?

John Jag har en god vän och kollega i Göteborg sedan nästan 30 år som jag samarbetar med fortfarande. Vi har tät kontakt över nätet, och han har en litterär-kulturell tidskrift som jag lusläser kanske mest för att underhålla min svenska, som är mitt modersmål.

Olle Den är bättre än någon svenska i Sverige.

John (sakligt) Säger du det. Mera frågor.

Olle Då har du väl kontakt med Dalai Lama?

John Vi är på samma våglängd, och vi förstår varandra, men jag förstår också hans storebror Thubten Jigme Norbu, som grundade frihetsrörelsen som kräver total självständighet och betraktar den som icke förhandlingsbar, vilken rörelse 'Rangzen' mest leds av Jamyang Norbu, som jag också har full förståelse för men som Dalai Lama inte vågar tala om. Den fränaste kritiken mot Dalai Lama kommer därifrån. Dock har tibetanerna aldrig haft något med terrorism att göra, medan både uighurerna i Öst-Turkestan och vissa extrema hinduer har terroriströrelser. Hinduernas terrorism är dock enbart riktad mot islam.

Olle Så ditt liv sedan sexton år är solidaritet med tibetanerna.

John Ja, främst, men också med Kashmir, uighurerna och andra av Kinas diktatur förtryckta folk, som hela Burma, som pressas ner av en ondskefull militärjunta som är helt beroende av kinesiskt stöd för sin existens. Där har du ett annat land och folk som blivit bestulet på sitt liv: Burma. Även Kambodja under Pol Pot var helt beroende av Kina för sin skräckregim och dess utomordentliga folkmord. Där har du ett land och folk till som blivit fullständigt bestulet och utplundrat på sitt eget liv. Även där låg Kina bakom förintelsen.

Olle Tänker du som ensam varg störta Kina?

John Jag är inte ensam. Alla vill störta Kinas diktatur som vet någonting om den. 44 miljoner före detta medlemmar av partiet har tagit avstånd och fördömt det. Ingen vill ha Kinas diktatur utom den själv. Den var från början ett icke önskvärt misslyckat monstern, en omänsklig anakronism utan existensberättigande och med lögnen som enda fundament, en terroristmaffia som utan någon legitimitet tillvällat sig totalitär makt över världens största folk. Dess existens är ohållbar i längden. Kinas kommunistiska parti gjorde sig omöjligt från början.

Georg Vem är det du vill att vi skall träffa?

John Bara som kuriositet och experiment. Ett fall lämpligt för exorcism. Tyvärr är jag ortodox teolog och kan inte den konsten. Katolikerna är bättre.

Olle Man eller kvinna?

John Man.

Olle Det är vanligare att man exorcerar kvinnor än män.

John Ja. Vill ni träffa honom?

Olle Varför inte?

John Jag tänkte väl det. Därför passade jag på att skicka någon att hämta honom. Jag måste varna er. Han är inte något ni är vana vid.

Olle Du anar inte vad vi har haft med för människor att göra genom Joakim.

John Jag kan tänka mig. Här är han.

Tore (kommer in som Jesus: långt hår och skäggig i vit livklädnad) Ursäkta klädseln, men jag är faktiskt världens frälsare.

Olle Hur vet du det?

Tore Det har Gud talat om för mig.

Sheila Det är ju Flipp-Tore.

Georg Känner du honom?

Sheila Om!

Tore Men det är ju fröken Sheila! Aldrig väntade jag mig att få se dig här! Hur kom du hit och varför?

Sheila Det var faktiskt min idé, och jag fann två pålitliga riddare att eskortera mig.

Tore Får du fortfarande de där läskiga erotiska anfällen?

Sheila Jo, tyvärr, inte ens du kunde bota mig med dina undergörande krafter.

Tore (till de andra) Jag har drivit ut sju djävlar ur henne.

Olle Det tror fan det.

Tore Du får tro vad du vill, men jag vet.

Olle Vad vet du?

Tore Allt.

Olle Vet du vem som skapade världen?

Tore Enkelt. Gud.

Olle Så du hoppar över jordens hela geologiska historia?

Tore Bibelns sju skapelsedagar är förstås bara symboliska. Man ska inte ta Bibeln bokstavligt. Då har man missförstått den från början, och då är det kört för en. Skapelsen tog naturligtvis den tid det tog som vetenskapsmännen försökt precisera med många nollor. Men den första människan kom faktiskt från Edens lustgård, som då låg i nejden omkring nuvarande Vansjön i östra Turkiet. Där föddes civilisationen genom gudstanken, som gradvis utvecklade sig nere i Mesopotamien innan den spred sig till Egypten, vart den kom genom utvandrande sumeriska hövdingar sjöledes, vilket Thor Heyerdahl har bevisat.

Olle Snacka om förenklade versioner av historien! Nå, vem var då Jesus? Är du hans dubbelgångare?

Tore Jesus tog på sig uppgiften att försöka frälsa världen och gjorde så gott han kunde, alltså det bästa av saken. Tyvärr var uppgiften omöjlig. Han lyckades inte, och hela hans fantastiska humanitära missionsgärning blev bara en misslyckad världsreligion som gick fel från början, men hans avsikt var den bästa i världen. Alla världens skurkaktiga etablissemang har gjort sitt bästa för att förvrida och missbruka hans budskap till oigenkännlighet. Muhammed begick misstaget att försöka göra om samma sak och lyckades: även hans lära urartade till ett universellt kroniskt misslyckat maktmissbruk. Allt blev fel från början och har förblivit så.

Olle Vem utger du dig för att vara?

Tore Mig själv, världens frälsare.

Olle Hur vill du frälsa den?

Tore Genom att styra den rätt med mina tankar.

Olle Kan du göra det?

Tore Annars skulle jag inte försöka.

Olle Vad vill du åstadkomma?

Tore En kärnvapenfri värld utan miljöförstöring.

Olle Vem vill inte det?

Tore Just det! Och varför gör vi det inte då?

Olle En bra fråga. Hur vill du göra det?

Tore Det kommer att ske av sig självt. Utvecklingen går därhän. Först måste naturen återfå allt som mänskligheten tagit ifrån henne, främst det totala biologiska maktmonopolet, som människan inbillat sig kunna göra henne äran stridig om. Människan kan inte behärska och manipulera naturen, bara använda henne som hon är med att odla och tjäna henne. Sedan måste alla politiska gränser upphävas såsom onaturliga och konfliktskapande.

Olle Hur länge tror du det kommer att ta?

Tore Hundra år.

Olle Har vi nått paradiset sedan?

Tore Jag hoppas det. Själv lever jag inte då längre i denna gestalt.

Olle Så du kan lugnt profetera utan att behöva ta ansvar för resultatet.

Tore Det har alla profeter alltid gjort. Det är det de är till för.

Georg (till John) Känner Joakim den här mannen?

John Mycket väl. Det var han som sände hit honom som jag tror bara för att bli av med honom.

Georg Vad var han innan?

John En lysande datoringenjör som flippade ut och blev narkoman och framför allt LSD-fantast – han tog trippar varje dag i årtal, som inspirerade honom till att få idéer. Han är tämligen redig nu. Under mörkare stunder är han ansatt av alla världens demoner, som han har allt sjå med att bekämpa och som han menar att bara han kan klara av själv.

Olle Paranoia eller besatthet?

Tore Verkligheten! Världen är besatt av demoner! De kan ta vem som helst i beslag, och offret har ingen chans! Han måste kämpa eller duka under.

Olle De största livsrövare av alla?

Tore Du sa det! Precis! Om vi kunde frälsa människorna från alla onda andar som besätter dem, det är onda tankar, tvångstankar, sjukliga inbillningar, egoism, fåfänga och girighet, skulle världen vara räddad.

Olle En lätt uppgift för en sådan som du.

Tore Det är därför jag gör det.

Olle Lycka till. Du behöver det.

Tore Tack. Jag vet. Det är ett hårt jobb. Det kräver sin man.

Olle Utan tvivel.

Sheila Hur gick det för din fästmo?

Tore Vilken av dem?

Sheila Den rätta.

Tore Vem tänker du på?

Sheila Den första.

Tore Menar du – Tanja?

Sheila Ja.

Tore Hon blev gripen av en sekt och helt livegen.

Sheila Så det var inte du som stal hennes liv?

Tore Varför tror du det?

Sheila För att hon älskade dig.

Tore Det var inte jag som övergav henne. Det var hon som fick nog av mig. Jag var för besatt och dominerande. Hon ville bestämma över vårt förhållande, men jag var för egenmäktig. Det fungerade inte helt enkelt.

Sheila Hur många hade du efter henne?

Tore Faktiskt ingen som hon. Det var jag som introducerade henne för sekten som hon blev engagerad i, men det var hon som fastnade, inte jag. Jag förvånade mig över att hon lät sig bli trålbunden så lätt. Jag lät mig aldrig bli beroende av mina droger. Jag utnyttjade dem. De utnyttjade inte mig. Jag kunde sluta när som helst, men det var svårare med alkoholen. Vet du hur det gick för henne sedan?

Sheila Hon fick fem äktenskap men bara två barn med bara en av männen. Hennes bror gick också med i sekten och fick också fem äktenskap men inga egna barn, medan alla hans fruar förde med sig barn från tidigare äktenskap. Båda hennes bröder och hon själv fick sina liv stulna av sekten. Jag har alltid undrat hur hon kunde gå med på det. Men det var du som gav henne sekten.

Tore Den hade sina goda sidor. När den visade sig även ha avigsidor lämnade jag den bums. Det var tyvärr inte alla som gjorde det.

Sheila Och hur kan du, John, försvara buddhismen när den stjälar folks liv precis lika mycket som alla andra religioner? Var inte hela det gamla Tibet ett enda stort fängelse där munkarna stängde in sig själva i sina massiva allsmåttiga kloster medan hela folket måste göda dem som drönare?

John Kära Sheila, du vet inte vad du talar om. Det var sed att den andre sonen i varje familj skulle bli munk så att den första kunde ensam överta gården. Ingen tvingades till munk eller nunna. De tibetanska klostren konstituerade i huvudsak det tibetanska utbildningsväsendet och var som skolor och universitet. Om en munk ville fortsätta i klostret efter grundläggande utbildning stod det honom fritt att göra det och att även när han behagade hoppa av. En munk kan när som helst inträda och utträda ur ett kloster och kan när som helst återuppta munklivet. Det står honom helt fritt att välja.

För att belysa hur buddhismen egentligen fungerar kan jag anföra ett klassiskt exempel: den förre kaptanen och livvakten hos kungen av Sikkim, Gyapo Yonda,

numera buddhistisk munk och rektor för en skola för föräldralösa barn, som han byggt och startat själv. När Sikkim annekterades 1974 av Indira Gandhi för att förekomma kineserna, som hon sade, fastän kinesfaran för Sikkims del var i det närmaste obefintlig, berövades kungen all makt och sattes i princip i husarrest i sitt palats, medan kapten Yonda som hans livvakt vägrade kompromissa med sin svurna lojalitet mot honom. Följaktligen sattes kapten Yonda i fängelse misstänkt för upproriskhet fastän han inte gjort någonting. Han var helt oskyldig utom till sin svurna lojalitet mot kungen och fick ändå sitta år i isoleringscell tills de indiska makthavarna insåg att de inte hade något att frukta av honom. Hur klarade han då psykiskt en sådan press? Varför blev han inte rasande förtvivlad? För att han mediterade. När han kom ut ur fängelset och återgavs sin frihet var hans officerskarriär slut medan han fortsatte längs den buddhistiska vägen med meditation, självdisciplin och medlidande med andra. Buddhismen är i motsats till alla monoteistiska religioner dualistisk: det viktigaste av allt är alltid medkänslan med din nästa. Sålunda byggde han upp ett nytt liv som buddhistisk munk och skollärare och drev med egen initiativkraft fram det behjärtansvärda skolprojektet för att ge Sikkims hemlösa och föräldralösa barn utbildning och fäste i samhället. För honom har buddhismen varit en praktisk terapi för att överleva trots allt och en väg för att konstruktivt systematisera sitt liv. Han berövades sitt liv av politiken men fann ett annat i andlig disciplin. Man kan säga att buddhismen är bror till den antika stoicismen, som också betonade självdisciplin och självbehärskning för att stå ut med allt outhärdligt inklusive få sitt liv stulet för sig och kunna skapa ett annat och nytt. Buddhismen stjälar ingens liv. Den utbildar inte terrorister, den kräver inte underkastelse, den varken befäller eller förtrycker, och när du har blivit bestulen på ditt liv visar den att du ändå alltid har det kvar och kan gå vidare. Hur många liv du än förlorar och har blivit bestulen på har du alltid ett liv kvar, och det är det som gäller.

Georg (efter en stunds tystnad) John har undervisat oss så länge nu om problematiken med stulna liv så han nästan måste få ta en paus.

Olle Jag håller med.

Sheila Låt oss lämna honom i fred.

John Är ni nöjda?

Olle För tillfället. Vi ber att få återkomma.

Sheila Får jag bara ställa en fråga, nu när vi ändå är inne på ämnet, om du ursäktar att jag är nyfiken, John.

John Var så god.

Sheila Vem är du egentligen? Vår tid kryllar av konspirationsteorier och underjordiska subrörelser av esoteriskt slag med ibland samhällsomstörtande politiska ambitioner. Du tar själv ställning för buddhismen och mot Kina fastän du bara är en ortodox kristen. Du vet naturligtvis mycket om vad som pågår, men din mask av kristen ortodoxi är inte övertygande då du är så mycket mera. Därför frågar jag vem du egentligen är.

John En förvaltare av traditionen. Ingenting mer.

Olle Vilken tradition?

John Den stora. Den universella. Den andliga.

Olle Kan du precisera det lite bättre?

John Idealismens tradition. Det är idealisterna som ombesörjer världens och civilisationens kontinuitet. Det är den levande andligheten i motsats till den döda eller åtminstone dödliga materialismen. Det handlar inte om särskilda ideologier eller trossamfund. Alla handlar om samma sak, och dess främsta företrädare är de ledande skapande andarna, som Leo Tolstoj och Dostojevskij, Brahms och Tjajkovskij, Goethe och Schiller, Beethoven och Schubert, Bach och Händel,

Rembrandt och Rubens, Michelangelo och Lionardo da Vinci, Shakespeare och Marlowe, Dante och Giotto, och så vidare.

Olle Du räknar inga politiska ledare till den stora idealistiska traditionen?

John Inte många efter grekerna. Perikles och Alexander den store förstås, och flertalet filosofer, som Platon och Cicero, Pythagoras och Epikuros, Marcus Aurelius och kanske trots allt upplysta kejsare som Trajanus, Augustus, Charlemagne och Fredrik II av Hohenstaufen, kanske särskilda helgon som Origenes, Augustinus, Bernhard av Clairvaux och Franciscus och några till.

Olle Hur ställer du dig till en bok som "Heligt blod, helig Graal" av Lincoln, Baigent och Leigh, ryktbar som en av 1900-talets viktigaste böcker, som också belyser en hög andlig tradition som pågår kontinuerligt genom historien?

John Den faller på just den detalj den mest av allt poängterar: blodet. De skildrar en ärftlig tradition genom blodet med företrädare som Lionardo da Vinci, Isaac Newton, Victor Hugo och Claude Debussy, men det är en materiell tradition, inte en andlig. Jesus var unik som andlig företrädare och som sådan var hans kungliga blod bara en ovidkommande detalj. Den andliga tradition jag menar har inget med arv att göra. En andlig skapande kraft uppträder oberoende av ställning och härkomst. Han bara finns där, som Buddha och Jesus och Franciscus. Rosencreutzarna och frimurarna menar sig också förvalta en andlig tradition, men deras ordensregler begränsar dem, precis som judarna begränsas av Moselagen. Buddha uppträdde inom hinduismen men bröt med den för att manifesteras sin andliga frihet, precis som Jesus bröt med judendomen utan att förkasta den. Den andliga kreativa idealisten, som även Victor Hugo och Claude Debussy, är en suverän individuell kraft som inte kan regleras eller pressas in i någon orden, religion eller ideologi. Han är bara kreativ.

Sheila Tillbaka till ämnet. Låt gå för buddhismen. Den stjälar nog ingens liv, åtminstone inte i Asien. Men hur är det med hinduismen? Stjälar inte den majoriteten av alla fattiga hinduers liv med att från början hänvisa dem till den kast de kanske har oturen att vara födda i? Och är det inte just det som maoisterna i Nepal har gjort uppror mot – predestinationen genom det otidsenliga sociala systemet till fattigdomens slaveri?

John En mycket tänkvärd fråga, Sheila, och du har rätt. Hinduismens sociala förstening är mänskligt sett inte acceptabel. Men gör väpnat uppror med våld och inbördeskrig saken bättre? Spårade inte både den franska och den ryska revolutionen ur när de tillgrep onödigt våld? Hade inte den franska revolutionen en konstruktiv och demokratisk kurs tills Bastiljen stormades och skräckväldet tilläts ta över? Och var inte också den ryska februarirevolutionen konstruktiv och förblev demokratiskt konstruktiv tills bolsjevikerna i oktober tog över med våld och kastade Ryssland in i femårigt inbördeskrig, längre än det amerikanska? Naturligtvis är det rätt att göra uppror mot varje tänkbar form av slaveri och livsstöld, men våld förgör den rätten och förvandlar den till motsatsen. Ja, hinduismen stjälar de flesta hinduers liv genom sin hopplöst förstelnade sociala predestination, men bidragande till detta missförhållande är den indiska befolkningsexplosionen. Den indiska befolkningen har mer än tredubblats på 50 år medan världens befolkning bara har fördubblats. Alla dessa fattiga hinduer av den lägsta kasten måste inte föda massor av barn. Ingen tvingar dem. Indira Gandhi försökte införa familjeplanering men stötte på hårt motstånd. Det är samma sak i Nepal, där befolkningsexplosionen är ännu värre. Ingen tvingar de fattigaste att föda massor av barn, men de gör det ändå, fastän de inte kan ge mer än ett fåtal högst tillräcklig mat. Där har du det verkliga slaveriet, som majoriteten av mänskligheten frivilligt lyder under och låter sina liv bestjälas av: köttets svaghet. Den *kan* motstås med självbehärskning och vett, men de flesta vill inte göra det. Följaktligen har hela mänskligheten stulit hela världen från naturen, som den rätteligen tillhör, och naturen måste ta den tillbaka, ty naturen, om någon

organisk kraft, kan inte acceptera att bli bestulen på sitt liv. Den måste av ren naturlighet slå tillbaka, och mänskligheten kan inte skydda sig mot den domen utan bara i hjälpligaste mån mildra den med att återställa naturen i dess naturliga tillstånd och gottgöra alla de skador de har vållat henne. Bara så kan mänskligheten själv överleva.

Sheila Konsekvensen av ditt anförande tenderar till slutsatsen att bara man är född så är ens liv redan stulet.

John Du har fattat problemet. Det är inte bara en tendens. Det är konsekvensen och slutsatsen. Ens liv är stulet av ens kropp och dess omständigheter från det ögonblick man är född. Det är bara att göra det bästa av saken.

Georg Vi som inser att våra liv har blivit stulna – är vi lyckliga eller olyckliga genom denna medvetenhet?

John Vi är åtminstone mera medvetna än de som inte är det. Blanda inte in känslor i vår diskussion. Lycka eller olycklighet har bara med övergående känslor att göra. Är man aktiv med sitt liv har man inte tid att vara olycklig, och då bryr man sig inte mycket om att ta sig tid till att känna sig lycklig heller, även om man ändå gör det ibland främst genom tillfredsställelse genom något väl genomfört verk.

Jag tror till exempel att tibetanerna är lyckligare än kineserna. Nej, jag är säker på det. Tibetanerna har blivit bestulna på sitt land och sina liv, men kineserna har blivit ännu mer bestulna och är inte ens medvetna om det. De har främst blivit bestulna på varje möjlighet till frihet, och vad är ett liv utan frihet? De har blivit bestulna på varje möjlighet till sanning, då deras regering lever på att ljuga för dem och hjärntvätta dem med lögn, och vad är ett liv utan sanning? Utan frihet och sanning är ett liv värdelöst och inte mer värt än en insekts, vilket är vad Kinas regerande parti vill få kineserna till. Kan de då bli lyckliga? Är myror och bin lyckliga? Om de är det kan de inte uttrycka sina känslor, och det kan inte kineserna heller. De ser dock inte lyckliga ut. Jag har alltid sett lyckliga tibetaner men nästan aldrig någon lycklig kines utom i undantagsfall i exil.

Olle Då kommer vi till den svåra frågan om ondskan. Jag tror ingen hyser någon tvekan om att varje diktatur är ond, och ju större den är, desto ondare är den, förförd av girighet och maktlystnad, som får den att ignorera allt mänskligt. Kina är världens största och säkert ondaste diktatur genom tiderna, om man analyserar alla dess brott statistiskt. Det var väl Stalin som sade, att ett mord är ett mord men en miljon mord är statistik. Kinas regerande diktatoriska parti har väl mer än 100 miljoner direkta eller indirekta mord på sitt samvete, men det är inget nytt. Stalin var exakt likadan även om han inte nådde upp till den statistiken, och Hitler frossade i att försöka bli den värsta. Fastän Tito höll ordning på sitt land hade han också exakt samma sorts linje, och skörden av hans diktatur kom till ytan efteråt genom de jugoslaviska inbördeskrigens etniska rensningar. Många tsarer var inte bättre än Stalin, och mentaliteten är den samma hos varje självhärskare genom hela historien utan något undantag. Till och med Augustus deltog i proskriptionslistor och var medskyldig till mordet på Cicero av kalla politiska skäl. Det är ondskan som mer än något annat inte bara stjälar människors liv utan förstör dem och dödar dem i onödan utan skäl. Vad har du för lösning på det problemet?

John Tyvärr inget. Jag är bara teolog. Jag lever bara för själen.

Olle Då är du en verklighetsflyktig.

John Nej, jag håller mig konsekvent till den enda väsentliga verkligheten, som består, som är andlig. Ondskan försöker befläcka den genom förföljelse, men den lyckas aldrig. Den har i varje fall aldrig lyckats med mig. De som låter sig befläckas och blir onda eller kompromissar med ondskan går under i den och försvinner, då de därigenom förnekar sin själ. Det åligger oss som är medvetna att till varje pris undvika detta, på det att livet och världen må kunna fortsätta upprätthållas och hållas på rätt kurs i konstruktiv riktning trots allt.

Sheila Mycket av ondskan kommer från Gud eller åstadkoms genom fanatism och missbruk av Guds namn. Så har det varit genom hela historien.

John Det gäller att finna balansen. Varje form av överdrift är av ondo. Kristendomens dogmatiska intolerans och islams jihadmetodik som uppmuntrar krig, konflikter och våld är naturligtvis fullständigt förkastliga och världens största religiösa och moraliska misslyckande, men man kan inte anklaga Gud för det, då det alltid är dödliga människor som varit ansvariga för missbruket. Gud är framför allt idén om alltings enhet, och den kan bära hur långt som helst i konstruktiv riktning. I sig förenar den judendomen, kristendomen, islam, hinduismen och buddhismen, som bara separeras genom dessas petitesseer i form av trosbekännelser, dogmer och förslavande plikter bara ämnade att kontrollera, förtrycka och odla makt. Som konstruktiv enbart andlig idé utan förordningar har människan förutsättningar att genom enhetstanken kunna kolonisera och behärska hela universum. Vi står på ett obetydligt sandkorn i ett hav av Saharaöknar av galaxer, men med denna enda idé kan vi få alla dessa myriader av Saharaöknar att grönska, om vi odlar den. Bortse från allt missbruk och glöm det och ägna er åt väsentligheter i stället. Alla heliga böcker som handlar om Gud är bara litteratur som bör ses och uppskattas ur sitt historiska perspektiv och aldrig tas bokstavligen på allvar, då idén om den ende Guden visserligen är nog så allvarlig men ändå bara en idé ägnad att förena människor i konstruktiv samverkan. Om han som väsen finns eller inte är oväsentligt. Håll er till idén, och håll den ren, och ni förvaltar det liv ni fått på rätt sätt.

Olle Det räcker inte, John. Vi håller på att få hela planeten stulen för oss, och det är inte vårt fel, vi som är medvetna om det, vi som älskar den natur som mänskligheten förstör, vi som helgar det liv som bara trampas ner och dödas av tanklöshet och ignorans, vi som saknar girighetens egoism och håller oss anspråkslösa och ödmjuka. Det är den stora okunniga mänskligheten, majoriteten av den mänskliga rasen, som bara tänker på egoism och kopulering och sätter så många fler okunniga obildbara barn till världen som möjligt, som stjälar allt liv på planeten ifrån oss. Inom kort har alla glaciärer smält i Himalaya, så att halva Kina och Indien blir utan vatten. Det är två femtedelar av mänskligheten. Sedan är det för sent att rädda planeten. Det är den grymma verkligheten, John, som majoriteten av mänskligheten förstört för oss ansvarskännande individer, som gärna såg att mänskligheten koloniserade och odlade och fick hela universum att grönska, men vilken framtid mänskligheten inte är värdig, inte är mogen för och är alldeles för ansvarslös för.

John Så vad vill du göra? Döda nästan hela mänskligheten?

Olle Om det ändå gick!

John Då resonerar du precis som Stalin och Mao. Det går inte. Det är dödfött. Du säger att bara individer kan ta ansvar och vara konstruktiva, så låt dem göra det, och låt oss koncentrera oss på dem och hjälpa dem, ty det är de som visar vägen framåt. Glöm de ansvarslösa massorna. De har ingenting att göra med historien. Problem är till för att lösas, och alla problem kan lösas. Med familjeplanering kan befolkningsexplosionen dämpas och åtgärdas, med utbildning kan okunnighet botas, och med upplysning och information kan man tränga igenom till exempel så kompakta dumhetsbunkrar som islams och katolicismens fullständigt anakronistiska abortmotstånd. Planetuppvärmningen kan hejdas genom övergång från fossila bränslen till renare energiformer. Allt kan åtgärdas. Det enda som är rakt omöjligt att göra är att likvidera en majoritet av mänskligheten genom en snabb och smärtfri operation. Ingen kan ta ansvar för det, och ingen kan göra det. Det kan bara ske om naturen själv skulle göra det, och då skulle det knappast bli smärtfritt. Det har hänt förut. Jag tänker på Noak och hans syndafloed, och nyligen har det upptäckts en 9000 år gammal stad på oceanens botten utanför Indiens kust, som bekräftar att det

funnits civilisation, kanske flera, före vår. Syndaflodskatastrofen har bekräftats av märkvärdigt samstämmiga och olikartade källor. Men sådant kan ingen människa ta ansvar för. Naturen har alltid levt sitt eget liv och kommer alltid att göra det. Mänskliga manipulationer kan bara göra obetydliga menliga ingrepp däri. Naturen är livets moder och vägledare, och människan överlever bäst genom att följa henne så noga som möjligt. Hänger hon inte med går hon under.

Georg (till de andra) Har ni inte ansatt John tillräckligt? I fråga efter fråga har ni försökt ställa honom mot väggen med omöjliga spörsmål, som han dock alltid givit otvivelaktiga svar till. Kan det inte räcka nu?

Tore Bara en fråga till, min gode vän. Kan sex vara fel?

John Bara om det missbrukas, som allting annat, bara om det inbegriper våld. Sex är dock riskabelt genom att det är så känsligt. Det blir så lätt fel och går så lätt fel. Det optimala resultatet är naturligtvis ett barn som båda önskar. Sex för dess egen skull är mera riskabelt och kontroversiellt. Men i stort sett varje form av sex som inte skadar någon och som inte inbegriper våld kan knappast vara fel, då det ändå alltid måste handla om kärlek.

Tore Tack, John. Då är jag nöjd.

John Fler frågor?

Sheila Tack för ditt tålamod med oss, John.

John Tack för ert tålamod med mig.

Olle Jag tror vi kan avsluta detta nu.

Georg Så låt oss då göra det.

Tore Vad sägs om en riktigt rejäl indisk-tibetansk middag? Jag bjuder.

Sheila Mycket lämpligt, Tore.

Georg Med mycket te.

Tore Givetvis.

Olle Då lämnar vi denna konferens med dess diskussioner bakom oss.

Sheila Borde den inte dokumenteras på något sätt?

Georg Var lugn, Sheila. Jag har spelat in vartenda ord från början till slut, ända sedan vi först träffades, Olle. Som musiker är jag noggrann med att ingenting lämnas åt slumpen.

Olle Vad betyder det?

Georg Försök förstå det, Olle, när du får den exakta utskriften i din hand av hela dokumentationen.

Olle Tack, Georg.

Tore Nu går vi och äter.

(De bryter upp.)

Akt IV scen 1. Hemma hos Karlssons.

Det ringer på dörren. Glenn öppnar.

Glenn Det är inte sant!

Sheila Jo, det är sant. *(kommer in)*

Glenn Vad gör du här?

Sheila Hälsar på. Är det förbjudet?

Glenn Du vet att du inte är välkommen här.

Sheila Ja, det vet jag. Men det är inte mitt fel att du är min bror och att våra föräldrar är våra föräldrar. Är de hemma?

Glenn De kommer nog snart.

Sheila Jag ville bara säga hej och visa att jag lever.

Glenn Jag kan hälsa dem det, så slipper du se dem. Du kan gå nu.

Sheila Nej, det kan jag inte. Jag vill se dem först.

Glenn Du kommer att ångra dig.

Sheila Vad har jag gjort för att förtjäna er förbannelse?

Glenn Du är inte förbannad. Bara avskydd för vad du är.

Sheila Vad är jag då, enligt er mening?

Glenn Avskyvärd. Du är helt enkelt avskyvärd.

Sheila Kan du utveckla det en aning?

Glenn Du är ett lyxfnask som gängar runt med vem som helst och företrädesvis asociala typer som halvkriminella anarkister och narkomaner utspökade i långt hår och trasiga jeans. Vad gjorde du egentligen på din senaste tripp till Indien annat än rökte hasch och horade med sönderknarkade vagabonder?

Sheila Vad vet du om vem jag har haft i sängen?

Glenn Du är ju sådan! Det syns ju på dig på långt håll! Du är ingenting annat än en luffare, som villigt offrade din oskuld redan som minderårig!

Sheila Hur vet du det?

Glenn Minns du skoldansen jag tog dig med på?

Sheila Jag följde med motvilligt. Jag ville inte stanna, men du insisterade. Därför stannade jag för din skull. Därför gick det som det gick.

Glenn Skyll inte på mig! När jag ville dra hemåt var du borta! Jag sökte dig överallt och hittade dig med den där spritgalne översittaren!

Sheila Han våldtog mig.

Glenn Mot din vilja? Kunde du inte göra motstånd? Har du inte naglar? Har du inte fötter att sparka med i skrevet på huliganer? Hade du glömt att ta med dig pepparspray? Jaså, han våldtog dig. Du blödde ju inte ens. Du hade varit med om det förut. Du ville inte försvara din heder, ditt fördömda fnask, för du hade ingen kvar!

fadern (kommer in) Vad pågår här?

Glenn (växlar genast) Det är Sheila, far. Hon har just kommit hem från Indien. Hon ville bara hälsa på.

fadern (till Sheila) Vad gör du här?

Glenn Jag frågade henne samma sak.

Sheila Ni är den enda familj jag har. Jag ville bara hälsa på.

fadern Fastän du visste, att vi inte ville se dig? Fastän du visste, hur lite önskvärd du var, och hur vi har försökt glömma dig och förskona oss från ditt minne? Du kommer hit bara för att plåga oss.

Sheila Nej, far, jag hoppades åtminstone få träffa mor.

fadern Vi har just kommit hem från sjukhuset.

Sheila Mår hon inte bra?

fadern Det vet du att hon inte har gjort på årtal, men hon ville inte undersöka sig förrän plågorna var för svåra. Nu vet vi vad det är.

Sheila Och?

fadern Cancer. Dödsdom. Ett år, kanske två.

Sheila (bedövad) Får jag träffa henne?

fadern Nej, det får du inte. Du har gjort henne alldeles tillräckligt illa, om det inte rentav var du som gav henne sjukdomen.

Sheila Det är inte rättvist, far.

fadern Nej, det är det vid Gud inte! Varför gjorde du det då? Varför plågade du henne alla dina senare år med ditt underjordiska liv av hemlighetsmakeri kring ditt umgänge med samhällets mest suspekta individer? Varför begravde du dig levande för oss, så att vi bara fick veta något om dig från kriminellt håll, från ökända antisociala dårar som suttit i fängelse och bara gjort karriär som langare och narkomaner? Varför kom du tillbaka?

Sheila För att ni är min familj.

fadern Du är inte min dotter.

Sheila Du är ändå min far. Min mor hade aldrig någon annan, hur mycket du än bedrog henne.
fadern Vad vågar du insinuera? Har du hört, Glenn? *Hon* anklagar mig för otrohet!
Glenn Det är bäst att du går, Sheila.
Sheila Inte utan att ha fått se min mor.
modern (bakom scenen, matt, i ankommande) Sheila!
Sheila Mor!
fadern Kom inte hit, Selma.
Sheila Var inte jag, far, ditt främsta vittne till din främsta otrohet?
fadern Håll käften, Sheila. Din mor kommer.
Sheila Ja, slå mig bara, slå mig som du gjorde när jag stretade emot när du tog mig på mattan! Jag var bara tretton år, far! Jag har aldrig varit frisk sedan dess!
modern (kommer in i bedrövligt tillstånd) Sheila!
Sheila (till fadern) Du stal mitt liv!
fadern Tyst, för helvete, flicka, inte inför din moder!
modern (kommer stapplande fram) Sheila! Min dotter! (omfamnar henne) Tack för att du kom tillbaka! Nu kan jag dö lycksalig! Jag visste det hela tiden. Jag visste att du var sjuk och gömde dig för oss därför. Jag trodde alltid på dig. (svimmar)
fadern Selma! (tar hand om henne, drar henne bort från Sheila) Se nu vad du har gjort! Hon tål inte att bli upprörd! Hon var alldeles tillräckligt illa däran innan du kom!
Glenn Är hon död?
fadern Nej, inte helt, men nästan.
Glenn Det är bäst att du går, Sheila.
Sheila Tack för att jag fick se min mor en sista gång innan hon dog. (går)
Glenn (till fadern) Det är du och ingen annan som tagit livet av mor!
fadern Inte inför din mor! Hon kan ju vakna!
Glenn Jag tar livet av dig en vacker dag, bara för att hämnas mor och Sheila. (går)
fadern (ensam med Selma medvetlös i sin famn) Nej! Gå inte! Lämna mig inte ensam med henne! Hon är ju döende! Vad är det för barn jag har? De är ju inte mänskliga! Kom nu, Selma! Det är nog inte så farligt! Du skall få obegränsat morfin så länge du lever, så att du slipper ha ont! Vakna då för helvete, satkåring! Ge fan i att dö ifrån mig! Lämna mig inte i sticket på det här sättet! Jag får väl köra henne i säng som vanligt och sen ta en rejäl whisky för att komma ifrån hela eländet... (släpar ut Selma, som kvider sakta, vilket tyder på att hon är på väg att vakna i plågor)

Scen 2.

Olles fader Såå, du har kommit hem från dina vidlyftigheter i Asien. När tänker du äntligen stadga dig, Olle?
Olle Far, jag måste få leva ett år i sänder.
fadern Det duger inte, pojke. Du blir inte yngre. Du blir bara äldre, och en dag när det är för sent märker du att du har förspillt ditt liv, och då vill ingen ha dig, i synnerhet inte om du inte ens gjort någon karriär.
Olle Jag måste få följa min egen rätta väg, far.
fadern Och en dag märker du att du varit fel från början. Vad har du egentligen uträttat? Ingenting! Vad har du åstadkommit? Ingenting! Vad är du? Ingenting!
Olle Fel, far. Jag klarar mig som frilansjournalist.
fadern Varför satsar du inte på det då? Du skriver ju inte mer för pengar än högst nödvändigt bara för att överleva, medan du förspiller resten av ditt liv på dödfödda experiment, tvivelaktigt umgänge, mystiska utsvävningar och förslösar dina få sparade medel på flummiga resor till Indien. Vad gjorde du där mer än att flumma och umgås med flummare?

Olle De var mina vänner, far, kultiverade konstnärer och filosofer.
 fadern Filosofer! Alltså esoteriskt flum! Vad kom ni fram till? Att Jesus verkligen horat med och gift sig med horan Maria Magdalena och gett upphov till Frankrikes evärdliga horhus till konungahus?
 Olle Nej, far, vi diskuterade allvarligare frågor.
 fadern Din framtid? Det är den enda allvarliga frågan för dig och mig. Du måste gifta dig och skaffa avkomma, Olle. Det är livets enda mening – evigt liv genom köttet, den odödliga kontinuiteten.
 Olle Det finns högre grader av vishet än bara köttet, far.
 fadern Förolämpa mig inte. Du är mitt kött och blod, och din plikt mot ditt kött och blod är att återskapa det, så att det lever vidare.
 Olle Jag har inte råd att ta familjeansvar, far.
 fadern Det är det jag menar! Du måste stadga dig! Du måste förtjäna pengar! Du måste ge dig ut i förvärvslivet! Du måste slåss! Du måste ha en kvinna! Annars dör du!
 Olle Det gör vi alla i varje fall, och våra barnbarn kommer knappast att veta vem vi var. Köttsligt lever vi bara för att bli glömda. Då är det mera väsentligt att arbeta för framtiden. Det är vad jag gör, far. Jag lever och arbetar för framtiden. Det lönar sig inte i reda pengar, men om det lönar sig för framtiden så har jag kanske en bättre lön där.
 fadern Säg inte att du har blivit en sådan där världsförbättrare.
 Olle Det är vad världen behöver, alltid har behövt och alltid kommer att behöva.
 fadern Du är förlorad. Du får aldrig några barn.
 Olle Det vill jag låta vara osagt. Det är aldrig för sent för en man att gifta sig, men ofta är det för tidigt.
 fadern Ditt framförhållande är för löst. Jag kommer att dö utan att ha fått se några barnbarn.
 Olle Jag beklagar, far, men ingenting är omöjligt. Ge inte upp hoppet. Det dummaste man kan göra är att ge upp. Jag ger aldrig upp mitt arbete. *(börjar lämna)*
 fadern Han är förlorad. Vad har jag gjort för att få en sådan odåga?
 Olle Du gjorde din hustru med barn. *(går och stänger dörren)*
 fadern Hur kan det då ha varit fel? Eller är jag bara en förlorare? Jag gav Olle ett liv, men han har stulit det ifrån mig för sina egna ändamål. Är det då han eller jag som är förloraren?

Scen 3. Georgs torftiga lägenhet. Det knackar.

Georg *(öppnar)* Stig in, stig in. *(Två kvinnliga socialassistenter träder in.)*

1 Ursäkta att vi måste tränga oss på, men det hör till våra uppgifter att inspektera en klients hemförhållanden.

Georg Var så goda. Jag har ingenting att dölja.

2 Här är ju snyggt och prydligt om dock något överbelamrat. Dammar du aldrig böckerna?

Georg Böcker mår bra av damm. Det bevarar dem bättre.

2 Man kan få astma. Det är inte hälsosamt.

Georg Vill ni skicka hälsovårdsmyndigheterna på mig också?

1 Inte ännu. Saken är den, Georg, att vi ser mycket allvarligt på din situation.

2 Du kan inte fortsätta leva på socialbidrag i all oändlighet.

Georg Ingen beklagar mer än jag att jag hamnade hos er, men det var inte mitt eget fel. Det var inte jag som skönstaxerade mig för att jag hade för låga inkomster

för att det skulle stämma med normerna för vad som är existensminimum som ingen ska kunna leva under.

2 Det är inte det som är problemet, Georg. Du kan inte leva på ditt arbete. Alltså måste du byta arbete.

1 Det kallas omskolning.

Georg Ni vill således ta musiken ifrån mig?

2 Vi har inget val. Vi måste ställa krav och villkor. Samhället vägrar fostra parasiter. Samhället är inte till för det.

Georg Hör nu här. Jag var lågavlönad, alldeles på tok för lågavlönad. På er inrådan gick jag därför med i facket. På er hemställan krävde facket högre lön för mig, då min lön bara var hälften av normen för en minimilön för mitt arbete. Då blev jag avskedad och helt hänvisad till er, då arbetslöshetsersättningen blev en bråkdel av ett minimum. Jag har fortsatt arbeta för det, och det är bara arbetet jag har att leva för. Om ni menar allvar med att ta det ifrån mig har jag ingenting att leva för.

1 Vad menar du med ditt arbete?

Georg Mitt komponerande.

2 Du har spelat upp ett band för oss. Det var ju bara samma sak hela tiden.

Georg Är ni kapabla att avgöra det? Är ni musikaliska experter? Kan ni skilja Bach från Beethoven? Lyssnade ni på Bach skulle ni också tycka att *det* bara var samma sak hela tiden, men det låter bra! Det är rytmiskt, harmoniskt och melodiskt! Min musik är det också, i motsats till alla etablerade hårdrockband som förtjänar miljoner på att föra oväsen! Jag skriker inte när jag sjunger, jag spelar med sordin och avstår från höga volymer, jag hetsar inte ihjäl musiken med hårda rytmer, och jag har melodi. Hör ni då inte ens att min musik ändå har melodi? Hör ni inte att det faktiskt är vackert? (*Assistenterna ser frågande på varandra.*)

2 Vi ville bara erbjuda dig Arbetsmarknadsinstitutet som alternativ och som hjälp till omskolning till vad som helst.

Georg Jag ska säga exakt som det är. Jag lever bara för den klassiska musiken och dess traditioner, för det är den enda musik som alltid kommer att överleva och bestå genom sin skönhet. Jag har inget annat liv än min trohet till den traditionen. Vulgärmusiken med rockterror och eländig massmedial terrorhjärntvätt nu senast genom mobiltelefoner har stulit hela musikmarknaden ifrån oss och därmed försökt bestjäla oss och den bestående musiken på dess liv, men vi kommer att överleva ändå. Och om ni insisterar på att ta ifrån mig musiken och tvinga mig till Arbetsmarknadsinstitutet har jag inget annat val än att ta mitt liv. Om ni stjälar mig på allt vad jag har kan jag lika gärna avstå från det också. Den klassiska musiken kommer att leva vidare ändå, och ni kommer aldrig att glömma mig.

1 Du tycks inte förstå situationens allvar. Samhället har inte plats för verklighetsflyende drömmare som lever kvar i 1800-talets romantiska fantasivärld i någon sorts illusion om att de står över verkligheten bara för att de är berusade av sig själva. Du kan inte bara hålla på och parasitera på oss som arbetar. Kan du inte leva på din verklighetsfrämmande musik måste du börja arbeta. Att skriva noter för en exklusiv minoritet är fullständigt onyttigt. Du måste anpassa dig till ett samhälle som ställer krav. Annars kan du inte leva i det, och då är det kanske lika bra att du är konsekvent och gör allvar av ditt självmordshot. Du tycks inte ha fattat att man inte kan vara fri konstnär idag utan att dö innan man ens blir upptäckt, och det är inte ens säkert att någon börjar bry sig om en efter att man är död. Du kommer att leva i ett obotligt vakuum ända tills du dör. Där har du ditt självständiga liv som fri konstnär. De flesta som hänger sig åt den sortens livsföring hamnar förr eller senare i missbruks- eller medicineringsfällan och begår till slut självmord helt frivilligt, när de inte längre har något annat val.

2 Du går för långt, Jessica. Du bryter mot reglerna.

Georg Om ni menar allvar har jag inget val än att lyda ert råd. Jag har inget liv utom i musiken. Är det ert nyttiga jobb – att föreslå era ofrivilliga klienter att de begår självmord?

1 Missförstå oss rätt. Det är inte så att vi rekommenderar dig att begå självmord. Vi säger bara direkt ifrån, att om du gör det så är det inte på vårt ansvar. I vår tid kan man inte ens räkna med något erkännande efter sin död ens om man är ett geni. (*till 2*) Vi kommer inte längre. Det är lika bra att vi går.

2 Förlåt att vi trängde oss på, men vi hoppas det var första och sista gången. Vi kommer att höra av oss med ett eventuellt beslutsfattande.

1 Vi skall noggrant överväga dina argument, *Georg*. (*De går, nästan med någon skyndsamhet.*)

Georg Är det något att överväga? Är inte det hela tämligen självklart?

Akt V scen 1.

Joakim Nå, vad lärde ni er på resan?

Olle Det är just frågan det. Våra liv är lika stulna nu som innan.

Georg Nej, mera, ty genom att få perspektiv till våra stulna liv där borta framstod de som ännu mer stulna när vi kom tillbaka.

Joakim Det är den vanliga kulturchocken i omvänd ordning. Somliga reser på en paradisk jordens-runt-resa, upplever verkligheten i Calcutta, får en kulturchock som är rena förintelsen, avbryter jordens-runt-resan och reser hem igen. Andra reser bort, upplever paradiset och får en omvänd kulturchock när de finner verkligheten hemma outhärdlig. Är det vad ni har upplevt alla tre?

alla tre Ja.

Joakim Lev då på minnena ni fick där borta. Det är det enda råd jag kan ge er. Varken droger eller alkohol hjälper. De bara förvärrar vilsenhetstillståndet. Så dröj kvar vid era upplevelser och eventuella nya kontakter. Alla var väl inte helt kassa och utan värde?

Olle Långt ifrån.

Sheila Vi vill egentligen helst bara fara tillbaka.

Joakim Ett vanligt syndrom. Vad hindrar er?

Olle Jobbet.

Georg Ansvar och plikterna, för min del mot musiken.

Sheila Saknad av medel.

Joakim Bara res. Där borta kan man ju i princip leva hur billigt som helst. I Calcutta kan man klara sig på 50 öre om dagen. Man kan alltid ansluta sig till kloster eller kollektiv där man kan göra sig nyttig. Du, *Sheila*, kan ju alltid undervisa i engelska. Du, *Olle*, kan som journalist öva dig i engelskspråkig journalistik, så får du fler läsare. Och du, *Georg*, kan ju faktiskt missionera där med ditt klassiska musikkunnande. I Indien har den västerländska klassiska musiken aldrig upptäckts ännu som i Japan, Korea och Kina.

Sheila Jag skulle vilja flytta dit för gott, stanna uppe i bergen och aldrig komma ner igen.

Joakim Gör det då. Allt du behöver är en vän där borta som kan hjälpa dig komma in i livet där. Du fann väl en sådan?

Sheila Jag tror vi fann en sådan alla tre.

Olle Vi försökte förgäves prata ner honom från hans höga toppar, men han motstod rycken och höll sig kvar. Vi kunde inte rubba hans ointagliga höjder.

Joakim Var det någon guru?

Georg Nej, det var John.

Joakim Den mystiske John, alla hippies beskyddare, tibetanernas vän och hemlige förkämpe, hemma överallt i Himalaya, bland nepaleser och muslimer lika väl som bland hinduer och buddhister. Han lever mycket restriktivt och är svårare att komma nära än Karmapa och Dalai Lama. Hur hittade ni honom?

Georg Det var han som hittade oss.

Joakim Typiskt. Han låter sig inte finnas, men han finner alltid den han söker. Jag gav er hans elpostadress bara på köpet, ifall att, och hans kontaktperson här. Var det genom honom eller genom elposten ni fann honom?

Georg Genom din kontaktperson.

Joakim Jag tänkte väl det. Vad fick honom att intressera sig för er?

Georg Min musik.

Olle Mitt författarskap.

Sheila Min sjukdom.

Joakim Nå, gav han er era stulna liv tillbaka?

(*Olle, Sheila och Georg betraktar varandra.*)

Sheila Vi tror det. Kruxet är bara, att det liv han gav oss verkar bara finnas där borta högt uppe bland bergen.

Joakim Det är den gamla legenden om Shangri La som hägrar. Alla drömmer om den, alla åtrår den, men den finns bara där borta utom räckhåll högt uppe i Himalayas kallaste renhet och skönhet. Men den finns där. Nöj er med det. Och ni kan alltid fara dit tillbaka och återuppliva den i er själva. Ni har vunnit ett liv som ni alltid kan bära med er, och det livet kan ingen ta ifrån er. Det handlar väl närmast om en insyn eller rentav insikt i idealismens renaste och högsta höjder. Sådant går aldrig förlorat.

Olle Ska vi inte skåla för nästa återbesök i Shangri La?

Georg Jag är alltid där i musiken.

Sheila Ta mig med, den som kan.

Joakim Sheila, jag bjuder dig på resan, om du kontakter John och kan få honom att visa dig till rätta.

Sheila Tack, Joakim. Vill du inte komma med?

Joakim Jag nöjer mig med att skicka folk till den frälsning jag aldrig kan få själv. Jag är för upptagen med hjälpbehövande. Jag och John är kolleger men på mycket olika sätt. Vi försöker städa upp i mänskligheten, men vi tar oss bara an fall som vi är säkra på att kunna lyckas med. Ni tre tycks höra till dem. Välkomna in i klubben.

Olle Tack för den äran.

Georg Bara en fråga. Vet någon hur det gick för Tore? Han var också med oss där borta och bjöd på en fantastisk tibetansk middag med *thenthuk* och *momos*. Han har också kommit hem igen. Vet någon något?

Joakim Jag vet allt om Tore. Tyvärr råkade han illa ut, som han alltid gör. Han är sådan. Han kan inte sluta dricka. Han är på torken.

Scen 2. Kliniken.

Tore till sängs bakom en skärm. Allt i kliniskt vitt. Doktorn kommer in.

doktorn Tillbaka igen, Tore? Hur mångte resan?

Tore Det blir alltid nya resor.

doktorn Vad menar du med resor? Vi försöker bota dina trippar med att avsluta dem här, men knappt är du rehabiliterad igen så kastar du dig ut för nya andliga bråddjup. Du är ju ett geni. Varför är du då så hopplöst dåraktig?

Tore Det är själens flykt som är det enda som betyder något i livet, chefen. Vi kan få våra fysiska liv stulna, men själen kan alltid rädda sig ur alla fällor med att helt enkelt ta till flykten, genom resor, i fantasin eller i verkligheten, genom droger

eller vanlig fylla. Det sista är det billigaste, då alkoholism är lagligt. Den enda efterräkningen är vanlig baksmälla, som bara är ens eget fel, beroende på hur mycket till överdrift man har gått. Man behöver inte gå till överdrift i varenda en verklighetsflykt. Man kan hitta balansen och därigenom befinna sig i själens saliga flykttillstånd jämt. Jag tror min vän Georg gör detta och många seriösa musiker med honom. Det är en disciplinerad och konstmässig verklighetsflykt, som ger bestående resultat i form av odödlig musik. Tyvärr kunde jag aldrig bli musiker. Jag var för odisciplinerad. I stället sökte jag tornsvalans ständiga höjders pilsnabba vingflykt genom andra medel, främst LSD, aristokraten bland droger och den enda icke vanebildande. Jag flippade ut totalt och förföll till vanlig banal jordnära alkoholism. Förlåt mig. Det är drömmar om det saliga ruset som en gång för alla hänryckt mig till stjärnorna. Är det ett brott? Är det en dårskap? Nej, doktorn. Det är bara mänskligt.

doktorn Även en tornsvala måste landa ibland, och tvingas han av dåliga vindar ner på marken kan bara torken rädda honom. Ursäkta att vi finns, Tore, och ursäkta att vi tar dig under behandling, men utan oss skulle du vara död.

Tore Jag dör aldrig, doktorn, så länge jag kan fortsätta fly, och mina saliga flykter hittills bortom alla gränser för hänryckthet har övertygat mig om att jag till och med kan fortsätta fly efter döden. Jag vet att jag kan flyga. Det har jag gjort med LSD många gånger. Jag kan fly från döden, när den kommer, med själens vingar och fortsätta fly och flyga för evigt.

doktorn Du är oförbätterlig.

Tore Det är själen som är det, och var och en som är medveten om att hon har en själ är dessvärre obotligen mer själslig än kroppslig. Ty den som vet att hon har en själ vet att hon är flygkunnig även efter döden.

doktorn Ja, ja, sov nu, Tore, och nyktra till emellan, så att du snabbt kommer ut härifrån.

Tore Jag kan knappt vänta.

doktorn Vänta ut promillen tills den har lagt sig. Sedan kan inget flygplan stoppa dig från att flyga det.

Tore Rätt så, doktorn. Han är på min sida.

doktorn Vad vore en doktor utan sina patienter? Och jag vet att jag får dig tillbaka, Tore. Se bara till att du inte störtar.

Tore Det är just störtandet utför som ger den högsta poängen, den högsta farten, den största svindeln, den absoluta hänryckningen.

doktorn Ack, Tore, du har fått ditt liv stulet av ditt eget självbedrägeri.

Tore Tvärtom, doktorn. Det är fantasin som räddat mitt liv.

*(Tore somnar lugnt in, och doktorn lämnar honom lika lugnt,
tyst och stilla för att inte väcka honom.)*

Slut.

Darjeeling, 22.11.2008,

45-årsdagen av mordet på John F. Kennedy.